

Vaalit 2008 /YLE:n vaalikoneen kysymykset

VASTAUKSIA YLEN VAALIKONEESEEN, versio 18.9.2008

Vaalikoneet ovat tulleet jäädäkseen.

Ongelma alkaa varmaan olla, että erilaisia vaalikoneita voi olla paljon. 17.9.2008 tilanteessa minulle oli vinkki YLE:n, MTV3:n ja ILKKA-maakuntalehden vaalikoneista.

Nähtäväksi jää, että onko vaalikoneita liikaa, jolloin ei jaksa kaikkiin vastata.

16.9.2008 pohdintaa

En ollut aikaisemmin mihinkään vaalikoneeseen vastannut.

Ensimmäinen vaalikoneen vastauksien kokemus tuli tästä YLE:n vaalikoneesta.

Oman seurannan yms. kannalta keräsin vielä vastaukset tähän asiakirjaan. Mukava myöhemmin katsella, että mitä mieltä on muutaman vuoden jälkeen.

17.9.2008 pohdintaa

17.9.2008 yön yli nukuttuaan ajatteli, että olisiko pari virkettä pitänyt kirjoittaa toisin. Otin tiedostot pois palvelimelta ennen Seinäjoelle lähtöä.

Seinäjoella kävin 17.9.2008 Puolueen piiritoimistolla ja siellä tuli aihe puheeksi. Tietysti pitää noudattaa YLE:n toivetta, että vaalikonevastauksia ei vielä tässä vaiheessa levittäisi.

Tutkin ohjeita, ja YLE:n vaalikone ehdokkaille sulkeutuu 23.9.2008. Eli sen jälkeen voin laittaa vastaustiedoston omalle palvelimelle.

18.9.2008

Joskus pitää lopettaa tekstin hiominen., ja tänään lopetin.

Lukuintoa tarvitaan

Olen ainakin yrittänyt perustella vastauksia jollain tavalla. Tietysti on lukijasta kiinni, että jaksaako perusteluihin perehtyä.

Lukuintoa kaikille kiinnostuneille.

Terveisin,

Jukka Rannila

SISÄLLYSLUETTELO

Kysymys 0: Taustakysymykset ja niihin selvennyksiä.....	3
Kysymys 1: Jalasjärvi selviytyy nyt ja tulevaisuudessa yksin ilman kuntaliitoksia?.....	6
Kysymys 2: Rajalan alueesta on tehtävä Jalasjärven uusi kuntakeskus?.....	8
Kysymys 3: Kunnan tuki koulutukseen on suunnattava pääosin aikuiskoulutuskeskukselle?.....	10
Kysymys 4: Sosiaali- ja terveystoimessa yhteistyö Ilmajoen ja Kurikan kanssa parantaa palveluiden laatua ja saatavuutta?.....	12
Kysymys 5: Jos kuntaliitos tulee ajankohtaiseksi, on paras liitoskumppani Kurikka?.....	16
Kysymys 6: Jos on pakko, on parempi korottaa kunnallisveroa kuin karsia kunnallisia palveluita?.....	18
Kysymys 7: Sosiaalihuollon asiakkaaksi ja tuelle pääsee nykyisin liian helposti.....	22
Kysymys 8: Mielestäni ympäristö- ja luontoarvoista on joustettava, jos siten voidaan lisätä kunnan työpaikkoja tai asukkaiden taloudellista hyvinvointia?.....	24
Kysymys 9: Kotikuntani palkkalistoilla olevien työntekijöiden määrää on vähennettävä, koska heitä on liikaa.....	25
Kysymys 10: Kunnallisia palvelu- ja käyttömaksuja on porrastettava nykyistä voimakkaammin siten, että hyvätuloiset maksaisivat palveluista enemmän.?.....	27
Kysymys 11: Jos toinen vanhemmista on kotona, perheen lapsilla ei pidä olla oikeutta kunnalliseen päivähoitoon?.....	31
Kysymys 12: Jos kotikuntani kirjastotoimen määrärahoja lisätään, on varat käytettävä ennen muuta: (valitse vain yksi)?.....	33
Kysymys 13: Jos on pakko valita, määrärahoja on parempi leikata ennemmin terveyskeskuksen palveluista kuin peruskouluilta, sillä yksityistä sairaanhoitoa on tarjolla joka tapauksessa mutta yksityisiä peruskouluja ei käytännössä ole?.....	37
14. Jotta kotikuntani saisi lisätuloja, on (valitse kaksi tärkeintä):	39
Kysymys 15: Mitä seuraavista palveluista on järkevä ulkoistaa yksityisille aloille, jolloin niitä ei tarvitse tuottaa pelkästään kunnan tai kuntayhtymän itsensä palkkaaman oman henkilöstön voimin. (valitse niin monta kuin haluat, mutta ainakin yksi)?.....	41
Kysymys 16: Pitäisi määrätä, että kuntalaisten on lajiteltava kaikki kotitalousjätteensä, vaikka se aiheuttaisi lisätyötä?.....	44
Kysymys 17: Automarkettien perustamista kauas taajamien ulkopuolelle on hillittävä ja uudet kaupat on ohjattava keskusta, vaikka kauppojen valikoimat supistuisivat ja hinnat olisivat kalliimmat.....	46
Kysymys 18. Jotta ilmastopoliittiset tavoitteet saisivat vauhtia, kotikuntani virastojen ja laitosten pitäisi näyttää esimerkkiä: Niiden pitäisi viimeistään vuonna 2012 ostaa vain sellaista sähköä, joka on tuotettu uusiutuvalla energialla kuten esimerkiksi metsähake-, tuuli- tai vesivoimalla. Näin siitakin huolimatta, että kunnan energialasku kasvaisi.....	48
Kysymys 19: On tärkeää säilyttää Suomi kaksikielisenä maana. Kunnallisten palvelujen saanti on turvattava sekä suomeksi että ruotsiksi, vaikka se olisi kalliimpaa.....	50
Kysymys 20: Asuinalueen asukkaiden mielipiteitä on noudatettava päätettäessä päihdeongelmaisten asuntolan sijoittamisesta, vaikka se estäisi asuntolan perustamisen.....	51

Kysymys 0: Taustakysymykset ja niihin selvennyksiä

Helpot kysymykset

Etunimi: Jukka
Sukunimi: Rannila

Kunta: Jalasjärvi
Kylä: kirkonkylä

Ikä: 33 (s. 21.11.1974)
Sukupuoli: Mies
Koulutus tai oppiarvo: Filosofian maisteri

Kotisivun osoite: www.jukkarannila.fi

Oletteko Suomen kansalainen?
Syntyperäinen

Äidinkieli: suomi

Kuulutteko jäsenenä poliittiseen puolueeseen?
Kyllä

Kuinka suureksi arvioitte oman ehdokaskampanjanne kustannukset tulevissa kunnallisvaaleissa? (Maksettavien laskujen yhteissumma)
0-500 euroa

Kuinka suuren osa ehdokaskampanjanne kustannuksista rahoitatte muista kuin omista varoistanne tai henkilökohtaisesti ottamallaan lainalla?
0 %

Mikä seuraavista lähinnä kuvaa tärkeintä ulkopuolista rahoituslähdehdettä?
Ei ulkopuolista rahoitusta

Vähän vaikeammat

Kuulutteko johonkin kirkkoon tai uskonnolliseen yhteisöön?

Ei vastausta

Selitystä:

Omasta mielestäni valtiollisissa ja kunnallisissa vaaleissa ei pidä meuhkata omilla uskonnollisilla vakaumuksilla.

Jos meillä olisi uskonto ykkösasia valtiollisissa ja kunnallisissa vaaleissa, niin meillä ei voisi olla katolinen henkilö Perussuomalaisten puheenjohtajana eikä meillä olisi koskaan ollut ortodoksia Vasemmistoliiton puheenjohtajana.

Jokainen politiikkaa seuraava henkilö tietää näiden kahden henkilön uskonnollisen

vakaumuksen, mutta ei lähde tuomitsemaan tai kehumään heidän vakaumustaan. Vain heidän tekemä maallinen politiikka on ratkaisevaa kunnan ja valtion vaaleissa.

Yhdysvaltain esimerkit uskonnon ja politiikan sekoittamisesta ovat hyvin varoittavia.

Esko Ahon ja Tarja Halosen presidentinvaalikamppailun yhteydessä käytetty uskonto-kortti oli täydellinen väärinkäytös kaikilta osapuolilta.

Martti Ahtisaaren tehtävä tasavallan presidenttinä ei ollut toivottua ”Jumalan siunausta”. Sitä varten on piispat ja metropoliitat valtionkirkoissa. Kaikki uskontokunnat eivät usko luterilaiseen oppiin tai kaikki eivät tunnusta Jumalaa. Todella vastuutonta ja häpeällistä tasavallan presidentin viran hoidon kannalta.

Minkä vuoksi olette ehdokkaana?

Itse olen tosiaan muuttanut Jalasjärveltä pois pari kertaa ja palannut pari kertaa.

Omasta puolestani olen ajatellut, että paluumuuttajat olisivat hyödynnettävä mahdollisuus.

Oma seuranta aiheesta on ollut, että muutaman vuoden poissaolon jälkeen alkaa Jalasjärvi olla myönteisempi paikkakunta kuin nuorempana ajateltiin. Viimeistään lapsien hankinta muuttaa mielipidettä Jalasjärvestä hyvinkin paljon.

Paluumuuttajat ovat monesti hyvin kokeneita työkokemuksensa suhteen.

Jos noin käytännössä ajattelee, niin tiedottaminen mahdollisille paluumuuttajille pitäisi aloittaa heti lukion ja/tai ammattikoulun jälkeen.

Toisekseen yrityselämän kehittämisen kannalta olisi hyvä jatkuvasti tiedottaa mahdollisille paluumuuttajille työtilanteesta ja yritysten tilanteista. Tämän pitäisi tietysti olla laajempaa kuin Jalasjärven alue.

Voi tietysti vaikuttaa turhalla tiedottaminen, mutta yllättävän moni on kuitenkin kiinnostunut palaamaan takaisin Jalasjärvelle, jos vain mahdollisuus löytyisi. Mahdollisuutena on pääasiallisesti työpaikka, yrityksen perustaminen tai toimivan yrityksen ostaminen.

Oma kokemus on, ettei mahdollisia paluumuuttajia pahemmin houkutella.

Toisekseen mahdollisille paluumuuttajille tarjottavat palvelut ovat aika köykäisiä, varsinkin tilanteessa jossa mahdollinen puoliso ei olekaan Jalasjärveltä kotoisin.

Sitten on nämä itsestäänselvyydet: koulutus, terveydenhuolto ja vanhustenhuolto.

Suurin osa kunnan verorahojen käytöstä on koulutusta, terveydenhoitoa ja vanhustenhoitoa. Ovatko nämä itsestäänselvyyksiä? Mitä vaatisin, koska suuri osa verorahoista kuluu näihin?

Koulutuksessa laitan koulukiusaamisen ehkäisyn tärkeimmäksi tehtäväkseni. Tällöin vaadin vuosittaiset selvitykset ja vuosittaiset kehitysehdotukset.

Vanhuksille on käsittääkseni koettu yksinäisyys suurin ongelma terveyden lisäksi. Tältä osin vaadin seurantaa ja kehitysehdotuksia vuosittain.

Terveydenhuollossa vaadin tarkkaa seurantaa henkilöstön jaksamisesta.
Uudelta terveydenhuollon JIK-kuntayhtymältä vaadin tarkkaa seurantaa verorahojen käytöstä ja erityistä hyvin tarkkaa seurantaa henkilöstön jaksamisesta muutoksessa.

Katso lisää kotisivuiltani:
www.jukkarannila.fi

Kysymys 1: Jalasjärvi selviytyy nyt ja tulevaisuudessa yksin ilman kuntaliitoksia?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

No joo - kuntaliitoksista pohdiskelua.

Otan esimerkiksi Karvian kunnan.

He ovat vetäneet viimeiset 6-7 vuotta ylijäämäisellä budjetilla, ja kunta on todella pieni.

Joskus ovat yllättäviä nämä kuntien oikeat kannattavuudet tutkittaessa oikeita numeroita.

Sitten toinen asia on tuo etäisyys. Seinäjoelle on sellaiset 35-50 riippuen lähtöpaikasta Jalasjärvellä.

Jokin aika sitten ajelin Pomarkussa, Noormarkussa ja Porissa. Oma pohdinta siinä vaiheessa oli, että Noormarkku on ehkä kuin Nurmo ennen vanhaan. Eli kovasti kiinni toisissaan olivat maakuntakeskus ja tietty lähikunta. Ja Pomarkusta oli n. 20-30 kilometriä Poriin. Olin aikaisemmin pohtinut yhden vaikuttajan kanssa Porin, Pomarkun ja Noormarkun yhdistämisen eduista ja haitoista.

Kun kuitenkin tulin ns. ulkopuolelta, niin todellisen tilanteen selvittäminen ja oikeasti valistuneen mielipiteen saaminen Porin, Pomarkun ja Noormarkun yhdistämisen eduista ja haitoista vaatisi oikeasti todella pohdintaa.

Sama tilanne on Seinäjoen, Ilmajoen, Kurikan ja Jalasjärven erilaisten yhteistyö- ja yhdistämisasioiden kanssa. Varmaan ns. ulkopuoliselle kestäisi oma aikansa pohtia samaa asiaa.

Mutta omaan mielipiteeseen.

Oma ajatus tässä vaiheessa on, että Jalasjärvi pärjää tässä vaiheessa itsenäisenä.

Takaisin tuohon 35-50 kilometrin etäisyyteen Jalasjärven ja Seinäjoen välillä.

Se on vähän pitkä tuo 35-50 kilometriä Jalasjärveltä Seinäjoelle, ja Ilmajoen keskusta ei ole välissä, vrt. ajeluni Satakunnassa.

Käytännössä Jalasjärvelle jouduttaisiin kuitenkin monet palvelupisteet perustamaan tuon 35-50 kilometrin takia.

Sitten tulee jälleen eteen tuo ikaikainen ongelma hajautuksen ja keskityksen välillä. Itse en suhtautuisi tähän kovin kirkasotsaisesti, että pakkohajautus tai pakkokeskitys.

Käytännössä kannattaa katsoa aihe kerrallaan ja kuitenkin kokonaisvaltaisesti, että

mikä kannattaa keskittää Seinäjoelle ja mikä hajauttaa Jalasjärvelle.

Luin tuossa kerran Media-tietosanakirjasarjaa. Siellä oli mielenkiintoinen juttu, että jo 1960-luvulla oli pohdittu, että Suomessa on liikaa kuntia. Kirjan kirjoitushetkellä 1982 (muistaakseni) oli maininta, että ensi vuonna (eli 1983) aloitetaan hanke kuntien määrän vähentämiseksi.

Itse voin todeta, että varmaankin kaikki puolueet ovat osasyllisiä siihen, ettei PARAS-hanke alkanut jo 1960-luvulla. Jos silloin olisi vedetty eri tavalla valtion aluehallinto ja kuntien rajat, niin jäljet olisivat erilaisia. Mutta ihmisen viisaus harvemmin ulottuu 50-60 vuoden päähän.

Oma ajatus tässä vaiheessa on, että Jalasjärvi pärjää tässä vaiheessa itsenäisenä.

Kysymys 2: Rajalan alueesta on tehtävä Jalasjärven uusi kuntakeskus?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Rajalan alueesta uusi kuntakeskus?

Tuossa luin uutisen jostain kunnasta, joka oli siirtänyt täydellisesti koko kaupallisen keskuksen jonkin vilkkaan valtatie varteen.

Mutta jos noin ajattelee, niin varmaankin osa yrityksistä voi siirtää toimintaansa Rajalan alueelle, jos kaavoitus lyödään kuntoon ja rampit yms. rakennetaan kunnolla.

Kuten kirjoitin 11. syyskuuta 2006 JP-Kunnallissanomat -paikallislehdessä, että pitäisi saada aika laaja yksimielisyys Jalasjärvellä.

Nyt nykytilanteessa ei voi sanoa, että tavallinen kuntalainen ja valtaosa kuntalaisista olisi yksimielisesti jonkin elinkeinoajatuksen mukana. On se sitten mitä tahansa, niin silti menestyksekkäs yritystoiminta vaatii paljon onnistuneita osasia monessa suunnassa.

Isoissa kaupungeissa ei tarvita niin laajaa yksituumaisuutta, koska siellä riittää henkilöitä ja yhteisöjä niin paljon, että osa niistä saa yksituumaisuuden johonkin aiheeseen.

Pienemmissä kunnissa yksimielisyys pitää löytyä hyvin monelta, ja ulkopuolelle jää hyvin vähän henkilöitä ja yhteisöjä tästä määrästä.

Löytyisikö kuntakeskuksen siirrosta Rajalan alueelle yksimielisyys?

Sitten voi ajatella, että toimistoyritykset yms. voivat ostaa parempaa toimistotilaa jäljelle jääneistä tyhjästä kauppakesuksista. Kunnan entinen keskus olisi tietysti vähän toisenlainen.

Onnistuu, mutta kaikkien osapuolien, eli kunnan, kaikkien kauppaetjujen, joidenkin teollisuusyritysten ja hyvin monen palveluyrityksen, olisi tähän sitouduttava. Lisäksi vielä tulee tuo tiehallinnon puoli mukaan tietysti.

Eli se olisi sen verran laaja sopimuspaketti, että sen neuvottelu kestää varmasti oman aikansa.

Itse olen noita kyselyjä ehdotellut JP-Kunnallissanomat -paikallislehdessä. Tämä kuntakeskuksen täydellinen siirto olisi varmaankin kysely, joka pitäisi jakaa kaikille Jalasjärven asukkaille. Lähinnä tiedottamista ja tiedotustilaisuuksia pitäisi järjestää paljon.

Kuntakeskuksen siirtäminen vaatisi täydellistä sitoutumista kymmeniltä osapuolilta,

ja ei välttämättä voi tehdä mitään pakotusta.

Tämä ei ole puhdasta politiikkaa, koska elinkeinoelämää ei voi täysin määräillä kunnallisilla päätöksillä.

Jos tähän kaupallisen keskuksen siirtoon ihan oikeasti päädytään, niin tietysti valtuuston on tehtävä oma osuutensa.

Kysymys 3: Kunnan tuki koulutukseen on suunnattava pääosin aikuiskoulutuskeskukselle?

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Kunnan tuki koulutukselle?

Jos kunnan muuhun toimintaan pumpataan rahaa aikuiskoulutuskeskuksen voittojen suunnasta, niin ei ole hyvä ratkaisu.

Tähän pitää tietysti perehtyä tarkemmin, kun sitten valtuustossa alkaa tutkia joka rivin talousarvioista ja tilinpäätöksistä.

Varmaankin on lähtökohtana se, että kunnan on pakko ensin hoitaa peruskoulukoulutus ja tietysti haluamme lukionkin säilyttää, joten tässä ovat koulutuksen ns. pakkomenot.

Tämän jälkeen voi pohtia varmaankin jotain erityistä tukemista.

Tärkein, paras ja myös halvin tuki aikuiskoulutuskeskukselle on, että Jalasjärven kunnan hallinnon puolelta on mahdollisimman vähän rasitteita aikuiskoulutuskeskuksen omalle hallinnolle ja OIKEALLE toiminnalle ns. lattiatasolla.

Aikuiskoulutuskeskus elää ihan omassa maailmassaan valtakunnallisena kouluttajana, joten turhien hallinnollisten naurettavuuksien, eli byrokratian kukkasten, ei pidä olla heille rasitteena.

Itselläni on kokemus yhdestä järjestöstä, jossa aivan vapaaehtoisesti vedettiin mielettömän monimutkainen hallintorakenne, joka alkuperäisten ihmisten vaihtumisen vuoksi ei enää toiminut käytännössä uusilla ihmisillä. Toivottavasti tilanne ei ole tällainen aikuiskoulutuskeskuksen ja kunnan välillä.

Itse olen pohtinut tuota aikuiskoulutuskeskuksen muodollista asemaa lainopillisten asioiden hoidon näkökulmasta. En ole aiheeseen perehtynyt täydellisesti, mutta välillä pohtii, että onko heille aikuiskoulutuskeskuksen puolelle kovasti rasite nykyinen virallinen, eli juridinen, järjestely.

Pitäisikö JAKK olla kunnan osasto, säätiö, yhdistys, osakeyhtiö, kunnallinen liikelaitos vai jotain muuta? Tässä taas oma tietämättömyys paljastuu, jos on aikanaan tehty kunnan selvitys, ja todettu nykyinen juridinen ratkaisu parhaaksi.

Yksi ”virhe” on tehty 30-40-50 vuotta sitten kun kaikkia kouluksia, kirkonkylän ala-aste, yläaste, lukio ja aikuiskoulutuskeskus, ei ole laitettu toistensa läheisyyteen. Onneksi meillä on nyt sentään yksi kunnan kouluksia kirkonkylällä. Kukaan tuskin arvasi millaiseksi menestystarinaksi JAKK kasvoi, joten tässä mielessä on turha enää ketään syytellä.

Oma mielipide on, että aikuiskoulutuskeskuksen voitot pitää käyttää aikuiskoulutuskeskuksen oman toiminnan kehittämiseen. Eli he voivat vapaasti kerätä voittoja odottamaan investointeja, joita välttämättä tulee aina 20-30-40-50 vuoden aikajänteellä pelkästään rakennusten hoitamisen vuoksi.

Jos kunnan muuhun toimintaan pumpataan rahaa aikuiskoulutuskeskuksen voittojen suunnasta, niin ei ole hyvä ratkaisu.

Kysymys 4: Sosiaali- ja terveystoimessa yhteistyö Ilmajoen ja Kurikan kanssa parantaa palveluiden laatua ja saatavuutta?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Otetaanpa nyt muutama tosiasia kertaukseen.

Eli oma mielipide? Katso selvitysten loppuksi.

Kyllä ne mielipiteet (mielipiteet 1-5) luuravat siellä aivan loppuksi.

Otin tästä selvää vuonna 2007.

STM työryhmämuistion 2002:3, jossa on seuraava kohta.

<http://pre20031103.stm.fi/suomi/eho/julkaisut/ehosisalls42.htm>

3.3.1 Lähipalvelut

"

Toiminnallinen kokonaisuus, joka palvelee noin 20 000–30 000 asukkaan väestöpohjaa ja luo toimintaedellytykset noin 12-18 lääkärille, on usein myös hallinnollisesti tarkoituksenmukainen terveydenhuollon lähipalvelujen tuottajan vähimmäiskoko. Alueilla, joilla korvaavia yksityisiä palveluja on vähän tai perusterveydenhuollon lääkärin työ on laaja-alaista, tarvitaan yksi terveyskeskuslääkäri 1500-1800 asukasta kohti. Toimipisteverkon tulee olla hajautettu siten, että matkat eivät muodostu terveystalvelujen käytön esteeksi.

"

Sosiaali- ja terveysministeriössä työskenteli 2000-2001 Jussi Huttusen johdolla pieni työryhmä, joka tuotti perusajatuksen 20 000 asukkaan väestöpohjasta kuntarakenteissa ja kuntayhteistyössä.

Lähtökohdat olivat seuraavat:

1. Omalääkärijärjestelmä säilytetään ja omalääkärin vastuuväestö on 1500-2500 riippuen siitä, onko korvaavia palveluja (työterveyshuolto, yksityissektori) tarjolla vai ei.
2. Terveyskeskuslääkärin työ on tällä hetkellä äärimmäisen vaativaa ja tarvittava tietomäärä valtava.
3. Siksi on tarkoituksenmukaista, että "terveyskeskustiimissä" jokaisella on joku erityisosaamisalue
4. Terveyskeskustiimissä terveyskeskuslääkäri hankkii lisäkoulutusta
5. Terveyskeskustiimissä terveyskeskuslääkäri ja pitää yhteyttä erikoissairaanhoidon
6. Terveyskeskustiimissä terveyskeskuslääkäri tarvittaessa tukee neuvoillaan muita terveyskeskuksen lääkäreitä ja ottaa väliaikaisesti tai pysyvästi hoitoonsa ongelmapotilaita.
7. Tällaisia ongelmallisia alueita he arvioivat olevan 8- 9 (gynekologia, aineenvaihduntataudit, keuhkosairaudet, syöpä jne).
- 8, Lisäksi jokaisessa terveyskeskuksessa tarvitaan ylilääkäri, joka kuitenkin ottaa osaa potilastyöhön osakapasiteetilla.
- 9, Tämän laskelman mukaan hyvin toimiva terveyskeskuksen väestöpohja on noin 20 000 (9+1 kertaa noin 2000 ihmistä)

10. Yksikkö on ideaalinen myös sen takia, että kaikki tuntevat toisensa eikä monitasoista byrokratiaa synny.

11. Lääkäreiden lukumäärä on tällaisessa yksikössä niin suuri, ettei synny haavoittuvuusongelmaa lomien, sairauspoissaolojen, koulutuksen tai tyhjänä olevien virkojen takia.

12. Suuremmissa kunnissa tai kaupungeissa sama asia voidaan toteuttaa noin 20 000 väestöpohjan terveysasemien kautta. Siten esimerkiksi 100 000 ihmisen kaupungissa olisi 5 terveysasemaa.

13. Pienet kunnat voivat rakentaa kokonaisuuden joko kuntaliitoksen tai kuntayhteistyön kautta.

Kaikista edellä mainitusti aiheista ei löydy pöytäkirjoja.

Mutta noin yleisesti voidaan todeta, että STM:n suunnassa on usko, että 12 lääkäriä ja 20000 asukasohjana olisi sopiva.

Tämä perustuu nyt USKOON siitä, että 12 lääkäriä ja 20000 asukasohjana olisi sopiva.

Nyt jää nähtäväksi mikä on TOTUUS asiassa kymmenen vuoden jälkeen.

Yksi asia on tässä

Risikko antaisi hoitajille oikeuden kirjoittaa reseptejä

Julkaistu: 6:08

stt

Peruspalveluministeri Paula Risikko (kok) kannattaa hoitajille kaavailtua rajattua reseptikirjoitusoikeutta.

Risikko sanoo Mediuutisten haastattelussa, että selkeissä tapauksissa hoitaja voisi tehdä reseptin.

Hoitajien reseptikirjoitusoikeus liittyy lääkäreiden ja hoitajien väliseen työnjakouudistukseen.

Sosiaali- ja terveysministeriössä laaditaan parhaillaan luonnosta lakiuudistuksista.

Mediuutisten mukaan Risikko uskoo lakiesityksen menevän eduskunnan päätettäväksi viimeistään ensi keväänä.

Hoitajajärjestöt ovat puoltaneet reseptikirjoitusoikeutta. Lääkäriliitto on puolestaan tyrmännyt ehdotuksen.

Nythän on niin, että lääkärit vartioivat hyvin mustasukkaisesti omaa tonttiaan.

Omien ajatusteni mukaan:

- a) sairaanhoitajat kyllä pystyisivät tekemään enemmän joitain yksinkertaisia tehtäviä
- b) lääkärit vaativat turhaan tiettyjä seurantakäyntejä
- c) osasta seurantakäynneistä voi riittää hoitajan mittaus ja merkintä rekisteriin
- d) riippuen sairaudesta ja sairauden vaiheesta voi potilas itse määritellä tarvittavan lääkkeen tason.

Lääkärit vastustavat järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti kaikkea edellä mainittua. Eli terveydenhuolto on jatkuvaa vääntöä eri ammattiryhmien välillä.

Niitä kaikenmaailman hoitopolkuja kehitellään, mutta ilman työnjaon muuttamista ei mitään todellista muutosta saada.

Jotkut meistä muistavat vielä sairaanhoitajien lakon.

Katsoin sellaisen Ajankohtaisen Kakkosen kahden tunnin keskusteluohjelman, jossa

oli välissä uutiset. Aiheena oli TEHY:n ja kuntatyönantajan välisen sopimuksen seurannaiset.

Keskustelu oli kovin aaltoilevaa yms.

Mutta sitten aivan melkein lopussa pienellä hennolla äänellä lähihoitajien edustaja juontajan oikein häntä pyytäen puhumaan sanoi tällaisen asian kuin "työnjako". Hän totesi, että tämä työnjakokysymys olisi kovasti tärkeä kehitettäessä toimintaa.

Sitten siinä tämän jälkeen toinen vähän kanssa hiljainen naishenkilö ilmeisesti lähellä eläkkeelle siirtymistä totesi, että silloin joskus 1950- ja 1960-luvuilla apuhoitajilla oli paljon laajempi työnkuva.

Sitten siinä keskustelussa oli monta muutakin asiaa.

Itse tekisin tästä keskustelusta seuraavat johtopäätökset.

1)

Työnjako on viety terveydenhuollossa liian pitkälle.

Tästä on seurannaisena se, että työnkuvat ovat liian pieniä.

2)

Edellisen seurauksena on tullut lisää hierarkiatasoja.

Tästä aiheutuu turhaa viestintää, joka on pois työn tekemisestä.

3)

Keskustelussa kova usko sähköisiin verkostoihin yms. terveydenhuollon kehittämisessä.

Kun kuitenkin otetaan huomioon se, että tietokone TUO LISÄÄ työtehtäviä.

4)

Edellisten seurauksena syntyy lisää viestintää.

Eli LISÄTÖITÄ aiheuttavat tietokoneet ja LIIAN pienet tehtäväkuvat.

Lisää turhaa viestintää.

5)

Sairaanhoitajien teoriakoulutusta on lisätty LIIKAA.

Keskustelussa myönnettiin moneen kertaan se yleinen kansantotuus, että ammattikorkeakoulu-uudistuksessa lisättiin sairaanhoitajakokelaiden teorian osuutta ja vähennettiin käytäntöä, mikä on aiheuttanut lievän koulutustarpeen käytännön koulutukselle työpaikoilla.

6)

Eli johtopäätöksenä voi vetää, että pieniin tehtäväkuviin ei tule aina tarpeeksi pätevää henkilöä.

Lisää viestintää, kun opetetaan uutta tulijaa käytäntöön.

7)

Käytännön seuraukset.

8)

Yksi tuttu vanhempi setä tuli käymään, ja kävin antamassa hänelle taas vähän tietokoneopetusta.

Hän siinä kertoi, että oli käynyt keskussairaalassa tekemässä pienen asennustyön, ja neljä tai viisi eri viskaalia oli käynyt juttelemassa laskusta ja jokainen väittäneet eri lailla, vähän niin kuin kukkojen kukkotappelu.

9)

Eli hierarkiatasoja ja viestintää vain lisää.

Tuohon vielä lisää urospuolisten hallintovirkamiesten omaa asemaa korostavan uhittelun, eli riitahan siinä syntyy hallintotasojen välillä.

10)

Keskustelussa oli hiljaa kanssa MedOne Oy:n toimitusjohtaja.

Hän totesi, että kyllä hoitajia palkataan, jos tarvetta on.

11)

Itse toteaisin, että pakostakin on yksityisellä sektorilla LAAJEMMAT tehtäväkuvat,

kun jokaisen työntekijän palkkaaminen pitää perustella toimitusjohtajalle ja ketään ei palkata notkumaan.

12)

Ja laajempien tehtäväkuvien on todettu LISÄÄVÄN työtyytyväisyyttä.

13)

Sitten keskustelussa mainittiin moneen kertaan hyvien käytäntöjen siirto.

Kun me kerran yliopiston seminaarissa luettiin artikkeli, että hyvien käytäntöjen siirto on vähän sellainen teoreettinen konstruktio, joka ei välttämättä toimi käytännössä.

Mutta hyvien käytäntöjen siirron projekteja silti ilmeisesti on.

14)

Lisää TURHAA viestintää turhaan hyvien käytäntöjen siirrossa, kun se ei kerran oikeasti toimi.

15)

Että kyllä minä vetäisin johtopäätöksenä, että aikamoiseen TURHAN viestinnän sekamelskaan ne on vetäneet itsensä tuolla julkisen terveydenhuollon puolella.

16)

Ainut vaihtoehto julkiselle terveydenhuollolle on ollut UUDISTUMINEN ja nyt sitä uudistamista yritetään.

Eli oma mielipide?

Mielipide 1:

Me olemme nyt ajamassa pystyyn järjestelmää, jonka USKOTAAN tehostavan toimintaa.

Mielipide 2:

Oikea TOTUUS järjestelmän toiminnasta saadaan seuraavan kymmenen vuoden aikana.

Mielipide 3:

Paras vaihtoehto Jalasjärvellä on yhteistyö Kurikan ja Ilmajoen kanssa, että saadaan tämä ajatus, eli "12 lääkäriä ja 20000 asukasta", toteutettua.

TOIVOTTAVASTI JIK-yhtymä pitää turhan hallinnon kurissa ja kuitenkin yhteisön niin pienenä, että kaikki tärkeimmät henkilöt tuntevat toisensa edes jollain tavalla.

Mielipide 4:

Oma TOIVE on, että saadaan palvelut ja laatu turvattua vaikka uudistetaan.

Mielipide 5:

Oma PELKO on, että mahdollisesti järjestelmän perustamisen ja toiminnan käynnistämisestä valtakunnallisesti syntyy turhaa hallinnollista vääntöä, mahdollisia henkilöstön lakkoja, eduskuntakyselyjä, loppuunpalamisia joillekin henkilöille, yms.

Aika näyttää kuinka käy.

Kysymys 5: Jos kuntaliitos tulee ajankohtaiseksi, on paras liitoskumppani Kurikka?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Tässähän on perusvirhe jo tehty vuosikymmeniä sitten, kun ei ole järjestelmällisesti rakennettu kuntarakennetta talousalueittain. Eli Seinäjoen kohdalla olisi tietty rakenne Seinäjoen ja ympäryskuntien suhteen.

Jalasjärven kohdalla tulee vastaan tuo 35-50 kilometriä, että siinä kohdassa olisi varmaankin ollut aihetta perustaa erilainen kunta kuin maakuntakeskuksen lähiökunta (vrt. Hyllykallio/Nurmo). Kuten Nurmon liittäminen osoitti, niin eipä nämä järjestelmällisesti rakennetut kuntarakenteet maakuntakeskuksen ympärille ole olleet oikein minkään puolueen mielessä.

Käytännössä olen ajanut muutaman kerran Kurikan uimahallille, ja autokyytinä se on ihan siedettävä kun itse matkasin kirkonkylästä kirkonkylään. Ilmajoella olen käynyt muutaman kerran Seinäjoen kautta, ja käytännössä en oikein osaa sanoa ilman karttaa, että mikä on lyhin reitti Jalasjärveltä. Kertoo vain, kuinka vähän olen Ilmajoella kulkenut.

Käytännössä on ollut hyvin vähän muuten tekemisissä Kurikan ja Ilmajoen kanssa, ja sama voi olla tilanne monella muullakin. Seinäjoen suuntaan kaikki asiointi on suureksi osaksi mennyt.

Katselin tuossa Etelä-Pohjanmaan karttaa, ja jännän muotoisia kuntia syntyy, kun on lyöty yhteen ns. Uusi Seinäjoki (Seinäjoki, Ylistaro, Nurmo ja Peräseinäjoki) ja ns. Uusi Kurikka (Kurikka ja Jurva).

Sitten on nämä kylät kunnan eteläpuolella, eli Jalasjärven tapauksessa ihan tuonne Parkanon rajalle asti. Se on kohta reilusti yli 50 kilometriä johonkin kunnalliseen palvelupisteeseen..

Toisaalta ajattelen, että ehkäpä kuntaliitostilanteessa kannattaisi vähän laajemmin kuin yksi, kaksi tai kolme kuntaa. Kannattaisiko kuntaliitostilanteessa enää kitistä kahden kunnan liitosta? Pitäisikö siinä vetää kylmästi talousalueen mukaisesti vaikka vähän jonkin kunnan rajaa siirtämällä? Vanhalle kunnalle tuosta pala, uudelle kunnalle kulma tuolta ja rajan oikaisu jossakin?

Kun tuota Etelä-Pohjanmaan karttaa katsoin Etelä-Pohjanmaan liiton sivuilta, niin ajattelin, että pitäisikö mennä kylä kylältä läpi koko Etelä-Pohjanmaalla ja miettiä aina paras isäntäkunta kullekin kylälle näiden useiden kuntaliitosten jälkeen. Ehkä joku kylä kannattaisi siirtää toisin kuin muu kunta kuntaliitostilanteessa.

Ongelmahan on, että kuntien rajojen uudelleen järjestely ja samalla kuntaliitoksen tekeminen on ollut todella hankalaa. Valtioneuvostoon se lopuksi menisi jos kuntaliitostilanteessa veivattaisiin useamman kunnan rajaa kerralla. Kova riita voi syntyä matkan varrella.

Yksi ongelma on tietysti puolueiden pelko, että menee niitä valtuustopaikkoja. Oma käsitys on, että pienpuolueet tekevät hyvää ja asiallista politiikkaa Eduskunnan valiokunnissa. Vastaavalla tavalla voi entinen ykkös- tai kakkospuolue silti tehdä hyvää ja asiallista politiikkaa kunnan lautakunnissa ja kunnanhallituksessa mahdollisen kuntaliitosta seuraavan valtuuspaikkojen määrän muutoksen jälkeen.

Kyllä Kurikka voi olla ihan hyvä liitoskaveri, mutta tuli tuossa muitakin ajatuksia matkan varrella.

Pitäisikö nyt selvittää pientä kyläkohtaista järjestelyä näiden laajempien kuntaliitosten jälkeen.?

Siinäpä teemaa seuraaviin eduskuntavaaleihin.

Kysymys 6: Jos on pakko, on parempi korottaa kunnallisveroa kuin karsia kunnallisia palveluita?

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Oma ajatus on, että valtion verotuksen jatkuvan alentamisen pysäyttämisen aika olisi tullut NYT.

Yhdysvaltojen esimerkit jatkuvasta yksityistämisestä ja verotuksen jatkuvasta alentamisesta alkavat olla melko huolestuttavia.

Valtionosuuksien suurentaminen kunnille ja valtionverotuksen osalta uudistus jopa mahdollisesti valtion verojen nostolla olisi minusta ajankohtainen aihe.

Vaalikoneen kysymys on väärä ja täysin irrallaan poliittisesta todellisuudesta.

Vaarana on, että valtio verottaa liian vähän, yksityistää holtittomasti ilman ulkomaisiin esimerkkeihin tutustumista ja ajaa veronalennuksia korotettuihin palvelumaksuihin.

Edelliset kaksi virkettä pätevät kaikkiin kolmeen suurimpaan puolueeseen, koska jokaisen aikana on yksityistetty ja tehty veroratkaisuja.

Jos tuota valtioverotuksen jatkuvaa alentamista ei lopeteta, niin kuntien on pakko nostaa veroja, koska muuten ei selvitä.

En kannata tätä nykyistä linjaa, eli ”verot alas ja maksut ylös”.

Lasketaan tämä nyt jotenkin.

Erotellaan ensin tämä peruselämä, eli ruokaostokset, asuinkulut, liikkumisen kulut, omat ja lapsien vaatteet, terveydenhoito yms. välttämättömät. Eli semmoinen elintaso, että tulee toimeen, pystyy laskunsa maksamaan ja ehkä jää pikkuisen säästöön jotakin.

Sanotaan nyt, että tämä ns. peruselämä on rahallisesti vaikka sellainen 5X, eli viisi yksikköä. Tämän jälkeen on ns. turha eli enemmän kuin 5X (eli >5X). Joillakin on sitten enemmän elämisessä tuloja, ja talouden heiketessä heille on lähinnä kyse, että laitetaanko uuteen asuntoon parketti vai muovimatto.

Nyt on vain yhteiskunnallisten arvostusten summa, että miten tämä 5X jaetaan aluehallinnon, valtion, hyväntekeväisyysjärjestöjen ja uskonnollisten yhteisöjen kesken.

Miten olisi 1X kunnille, 1X seurakunnille (vast.), 1X valtiolle ja 2X hyväntekeväisyysjärjestöille? Tai valtiolle 4X ja kaikille muille 1X?

Jos otetaan lähtökohdaksi, että tämä 5X on AINA jotenkin järjestettävä, niin niitä

kuluja ei pääse mitenkään pakoon tai niitä ei pysty piilottelemaan.

Nyt meillä Suomessa ja muuallakin yritetään ihmisille uskotella, että tämä 5X olisi jotenkin kierrättävissä tai piilotettavissa.

Nyt on Suomessa valittu linja, että vähennetään valtion veroja ja heitetään lisää erilaisiin maksuihin rahaa. Eli verot alas ja maksut ylös. Tosiasiassa tuo on silmänkääntötempu, koska edelleen se 5X jossakin luuraa.

Kysymys on lähinnä kysymys siitä, että mikä on tehokkain tapa järjestää ns. peruselämän edellytykset kaikille kansalaisille.

Jos uskoo yksityistämiseen, niin julkinen terveydenhuolto ja verot alas. Jos uskoo valtioon, niin kaikille julkinen terveydenhuolto ja verot tarpeeksi suurina.

Kiinnostuessani ns. yhteisistä asioista lueskelin kaikenlaista, mitä löytyi Jalasjärven ja Seinäjoen kunnankirjastoista.

Yksi kirja on jäänyt mieleen ajalta jolloin SITRA oli vielä tutkimuslaitos, ei nykyinen pääomasijoittaja ja kehitysohjelmien vetäjä. Tämä kirja oli nimeltään ”Monopoli vai kilpailu?”, kts. kirjan viite tekstin lopussa.

Yksityisen yrityksen on tuotettava voittoa, muuten hommasta ei tule mitään pitkällä juoksulla. Tietysti kannattaa pohtia, että mitä kannattaa laittaa yksityisen yrityksen hoidettavaksi, koska ahneus iskee helposti ja syntyy täysin korruptoitunut yksityinen monopoli, johon ei päästä millään käsiksi.

Julkisen monopolin heikko kohta on tehokkuuden laskeminen ja turhan hallinnon kasvu, jos sitä ei koko ajan vahdita. Eli laiskuus iskee helposti ja syntyy täysin korruptoitunut julkinen monopoli, jonka uudistaminen vaatii kovia otteita.

Oma mielipide on, että tuossa yksityistämässä, julkisessa omistuksessa, verokeräyksessä ja palvelumaksuissa pitää olla tarkkana, että tulee toimiva järjestelmä.

Mielestäni Suomessa on liian huolettomasti lähdetty tälle yksityistämisen, valtion veron alentamisen ja palvelumaksujen tielle.

Nyt olisi aika puhalttaa peli poikki ja todella tutkia homman järjestyys.

Kumpikaan ei johda hyvään tulokseen, härkäpäinen yksityistäminen tai luja usko valtion kaikkivoipaisuuteen. Kansainvälisiä esimerkkejä varmasti löytyy.

Nyt ei pidä lähteä liian nopeasti tuonne yksityistämisen puolelle, ja pitäisi käyttää hieman enemmän tarkempaan erittelyyn, että mikä osa terveydenhuollosta kannattaa yksityistää ja mikä osa kannattaa pitää julkisena.

Oikea tasapaino julkisen ja yksityisen välillä tuottaa parhaan tuloksen. Nyt kannattaisi Suomessa edetä nyt hieman varovammin ja tutkia jokainen yksityistämisen ja kansallistamisen liike hyvin tarkasti ilman liikaa kiirettä. Puolustusvoimien sodanajan tietoverkko ja sähkömarkkinoiden siirtomaksut ovat liiankin varoittavia esimerkkejä huolettomasta yksityistämisestä.

Ongelma ovat nämä kirkasotsaiset liian äänekkäät ja väärillä tiedoilla liikkuvat

kiihkoilijat kannattamassa yksityistämistä tai kansallistamista.

Tähän on hyvä liittää mielipidekirjoitukseni, joka EI (siis EI) mennyt läpi ILKKA-maakuntalehteen.

Joko verokotkotes riittää??

Suomalaiseen politiikkaan on pesiytynyt verokotkotes. Jokaisesta vähän suuremman puolueen jostain puoluesiivestä riittää kotkotesta verojen alentamisesta ja sääntelyn purkamisesta.

Katselin tässä yhdysvaltalaisia dokumentteja yleisen tietoverkon kautta osin Suomen yleisradiota vastaavalta kanavalta (www.pbs.org); tosin kanava sai rahoitusta monesta ,esim. säätiöiltä, suunnasta, ja kanava ei lähetä mainoksia ollenkaan.

Homma on aika selvä, kun jaksaa kuunnella ja katsoa erilaisia tarinoita Amerikan ihmemaasta. Veroja on alennettu jatkuvasti ja kaikenlaisen säännöstelyn purkamisesta on tullut opinkappale.

Muutaman vuosikymmenen jälkeen jäljet alkavat olla näkyvissä: Yhdysvaltoihin on syntynyt erilaisia yksityisiä monopoleja, duopoleja ja oligopoleja, jotka vedättävät mahdollisuuksiensa mukaan asiakkaita ja veronmaksajia. Tämän seurauksena esimerkiksi Euroopan Unionin Komission kilpailuosasto on lähtenyt erilaisten monopoliin jahtiin - myös suomalaisten monopoliin.

Toinenkin tulos on melko selvä. Yhdysvaltain ylimmän tuloluokan ylin osa omistaa järjettömiä omaisuuksia, ja heidän omaisuutensa on kymmenien miljoonien tavallisten yhdysvaltalaisen omaisuuden määrä. Kun lisäksi ammattiyhdistysliike on heikko, niin työntekijöillä ei ole neuvotteluvoimaa, jolloin ns. keskiluokan palkkojen ostovoima on pysynyt samana ja monesti laskenut. Amerikkalainen unelma alkaa olla tavalliselle ihmiselle unelma, joka ei koskaan toteudu.

Itse olin yhtä vaalipaneelia seuraamassa Seinäjoella ja kysyin, että ollaanko tässä siirtymässä Alabaman (yksi Yhdysvaltojen osavaltio) malliin, jossa on monessa suhteessa alhaiset verot. Alabaman tapauksessa käsiteltiin (www.pbs.org) ruokaveroa (karkeasti määritellen), jonka seuraukset olivat köyhille melko hankalat. Alabamassa on yleisesti ottaen alhaiset yleiset verot ja erityinen ruokavero, jonka seurauksena monet köyhät joutuvat maksamaan ruokaveroa vähäisistä tuloistaan. Mielenkiintoista on, että Alabamassa on alkanut vastarintaliike, joka vaatii yksinkertaisesti verojen nostamista progressiivisesti ja julkisen sektorin vahvistamista.

Että olisiko Suomessakin aika pistää piste tälle verokotkotukselle, kun esimerkit rapakon takaa alkavat olla erittäin hälyttäviä. Verojen alhaisuus alkaa aiheuttaa Yhdysvalloissa monenlaisia ongelmia, kun on yleisen opinkappaleen mukaisesti alennettu jatkuvasti veroja, purettu sääntelyä ja pidetty yllä erittäin vahvaa puolustusta. Lapsikuolleisuus nousee, lukutaidottomuus yleistyy, infrastruktuuri alkaa hajoamaan käsiin, kodittomuus lisääntyy, absoluuttinen köyhyys lisääntyy, yms. kivaa pientä.

Itse olisin valmis laittamaan äänen sellaiselle puolueelle, joka uskaltaa sanoa, että nyt on aika lopettaa verokotkotes Suomessa ja katsoa vakavalla otteella maailmanlaajuisia esimerkkejä, mihin verojen jatkuva alentaminen ja jatkuva sääntelyn purkaminen johtaa useamman vuosikymmenen jälkeen.

SITRA:n kirjan viite

Nimeke: Monopoli vai kilpailu? Yksityistäminen, sääntely ja kilpailurajat :
Monopoli vai kilpailu

Tekijät: Lehto, E. (toim.)

Julkaisutiedot: Helsinki : Atena Kustannus Oy, PS-kustannus ja Sitra.

Julkaisua voi tilata Sitrasta, puhelin (09) 618 991

sähköposti julkaisut@sitra.fi, 1997

ISBN:51-796-073-5

Julkaisusarja: Sitra, ISSN 0785-8388 ; 158

Tiivistelmä: Teos vanhastaan julkisessa omistuksessa olleiden toimialojen kehityksestä kohti kilpailua ja mahdollisesti yksityistä omistusta.

Kysymys 7: Sosiaalihuollon asiakkaaksi ja tuelle pääsee nykyisin liian helposti.

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Nyt täytyy vastata rehellisesti, että en tiedä sosiaalihuollon tilanteesta täydellisesti.

Vastaus kysymykseen kyllä on tekstin LOPUSSA.

Itse keskittyisin tosiaan paluumuuttajien asioiden hoitamiseen, jolloin aiheina olisivat elinkeinoasiat, tiedottaminen mahdollisille paluumuuttajille, paluumuuttajien paluumuuton palvelut.

Lisäksi koulutusasioissa pistäisin itseni Etelä-Pohjamaan korkeakouluyhdistys ry:n hallintoon mukaan mahdollisuuksien mukaan ja voisoin tutustua ammattikorkeakoulun tilanteeseen tarkemmin. Tietotekniikka-asioissa kävisin vakavia keskusteluja kunnan tietotekniikkavastaavien kanssa.

Olisi tyhmyyttä väittää vastoin parempaa tietoa, että sosiaalihuollon asiat olisivat minulle täydellisen tuttuja.

Eli sosiaalihuollon aiheiden osalta menee ensimmäisen valtuustokauden osalta aikaa asiaan perehtymiseen.

Palautan kuitenkin lukijan mieleen tutkimuksen joka tehtiin erilaisten tukien hakemisesta.

Osa poliittisesta porukasta hellii ajatusta, että erilaisia sosiaalipuolen yms. tukia käytettäisiin laajasti hyväksi. Kun tutkimus sitten tehtiin, niin lopputulos oli, että ihmiset eivät edes aina osaa hakea niitä paljo parjattuja tukia. Loppujen lopuksi varsinaiset väärinkäytökset olivat aika vähäisiä.

Eli tuolta pohjalta voi sanoa, että ihmiset pikemminkin häpeilevät omaa hätäänsä ja mahdollisuuksien mukaan yrittävät välttää sosiaalipuolen tukien yms. varaan joutumista.

Ongelma on käsittääkseni pikemminkin, että ongelmat pääsevät paisumaan liian suuriksi ennen oikean avun hakemista.

Aina vaahdotaan, että koulutus muuttaa ihmistä ja ihminen kehittyy uudeksi tiedostavaksi olennoiksi.

Valitettavasti tämä ei pidä paikkaansa.

Akateemisilla työpaikoilla esiintyy yhtä paljon työpaikkakiusaamista verrattuna muihin työpaikkoihin.

Akateemiset ihmiset ovat yhtä kovia perheväkivallan suhteen verrattuna muihin

kansalaisiin.

Ongelma on pikemminkin, että nämä ns. yhteiskunnan tukipylväät ovat itse aivan yhtä suuren avun varassa kuin muutkin.

Ongelma on heillä, että ongelmaa peitellään.

Lisäksi tuohon kovaan koulutukseen ja elämässä menestymiseen liittyy vielä asenne, että ei siedetä muiden epäonnistumista ja avun tarvetta.

Eli summaten.

Porukka häpeää avun hakemista.

Osa porukasta (ns. parempi väki) vielä tuomitsee avun hakijat yhteiskunnan syöpäläisiksi, vaikka tosiasiallisesti on itse yhtä suuren avun tarpeessa.

Ongelma on jälleen kerran asenteissa.

Kysymys 8. Mielestäni ympäristö- ja luontoarvoista on joustettava, jos siten voidaan lisätä kunnan työpaikkoja tai asukkaiden taloudellista hyvinvointia?

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Tulee tästä mieleen oma metsäpalsta, jossa on tehty hakkuita. Itse olen sanonut metsäyhtiölle, että kyllä luonnon monimuotoisuuden hoitamisen saa tehdä täysimääräisenä. Tässä on sukupolvieroja, koska joissain tapauksissa metsäyhtiön huolellisen työn jälkeen ovat vanhan kansan edustajat hakeneet itse jäljelle jätetyt säästöpuut pois.

Kunnan tapauksessa tulee tietysti vastaan tuo lainsäädäntö, joten osa elinkeinotoiminnasta on luvanvaraista.

En nyt pitäisi tätä ympäristö- ja luontoarvoista huolehtimista mitenkään rasitteena.

Aikaisemmin kiersin yhdessä työhommassa useamman yrityksen tuotantotiloja. Se on lähinnä asenteesta kiinni, että hoitaa yrityksen omat lakiasiat, työsuojelun, työntekijöiden lakiasiat ja ympäristöasiat kuntoon oman toiminnan ohessa. Toisissa yrityksissä homma oli jatkuvaa painostamista eri suunnista ja toisissa homma meni ilman eri kitinää.

Kunnan kannalta tämä tarkoittaa, että kunnan ei pitäisi lepsuilla noiden ympäristöasioiden hoidossa. Tietystä täällä maalla joskus on vaikeaa sanoa tutuille ihmisille, että hoida asia kuntoon.

Kaavoituksen osalta tulee kunnan suuri ympäristövastuu kunnille, joten kaavoitus pitää hoitaa hyvin tästäkin näkökulmasta.

Näkisin kyllä, että monet nuoremman sukupolven edustajat ovat saaneet melko paljon valistusta ja toimivat itsekin luontoarvoja huolehtien.

Omasta sukupolvesta voin sanoa, että 1980-luvulta asti on ollut jatkuvaa tiedottamista luontoarvoista. Osaan meistä on tiedotus ja valistus alkanut purra.

Eli luontoarvoista huolehtiminen on lähinnä asennekysymys.

Kysymys 9: Kotikuntani palkkalistoilla olevien työntekijöiden määrää on vähennettävä, koska heitä on liikaa.

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Itse olen puhunut yksityisissä yhteyksissä, että kunnan työntekijöiden liiallinen määrä johtuu jo 1950- ja 1960-luvuilla tehdyistä virheistä kuntien määrässä ja kuntarajoissa. Aikanaan kuntarakennetta ei ole ratkaistu kunnolla talousalueiden mukaan ja siitä on seurannut joissain tapauksissa moninkertaista päällekkäistä työtä eri suuntiin.

Parempi olla samaa mieltä myös julkisesti.

Tämä menee vähän teoreettiseksi, mutta omaa professoria opettaneen professorin kirjoituksia lukiessa tulee vastaan tuo hierarkiatasojen määrä. Jos ns. lattiatasolla vedetään työnkuvat kovin pieneksi, niin se lisää tarvetta ohjaukselle seuraaville tasoilla. Tietyissä tilanteissa taas seuraava taso ei selviä hommistaan ja taas rakennetaan yksi uusi ohjauksen, eli hallinnon, taso.

Ongelma on, että työnjakokysymyksiä ei ole ratkaistu kunnissa kunnolla.

Kuten moni tietää, niin se on tarkkaa ja huolellista puuhaa kuntien henkilöstön työnjakokysymyksen ratkaisu. Toisaalta on vastassa laki, toisaalta toiminnan tehokkuuden tarve, toisaalta toiminnan mielekkyyden tarve, toisaalta työntekijöiden etujärjestöt ja toisaalta kuntien rahatilanne.

Suomessa on tämä valtava koulutususkko, ja vedetään aina vain erikoistuneempia tutkintoja eri suuntiin. Ongelmaksi tulee, ettei sitten ole sitä laaja-alaisuutta ja vedotaan omien työtehtävien tarkkoihin rajoihin. Tästä seuraa turhaa viestintää, joka on pois varsinaisesta työstä.

Eli ns. lattiatason työtehtäviä pitäisi laajentaa ja antaa heille enemmän liikkumavapautta. Tästä seuraisi vähemmän turhaa viestintää, joka taas vähentäisi tarvetta ylemmille ohjaustasoille, eli hallinnolle.

Eli itse vetäisin pois henkilökuntaa TURHASTA HALLINNOSTA ja vapauttaisin ns. lattiatason liikkumavapautta.

Ongelma on, että aina (AINA) työnuudistuksissa ylemmät hallinnon tason edustajat vastustavat voimakkaasti, jos heidän työtehtävistä otettaisiin turhaa ohjausta pois, eli suomeksi sanoen vähemmän niskaan hengittämistä alaisille.

Aina kannattaa kysyä sihteereiltä, siivoojilta ja ns. lattiatasolla, että mikä osa työstä menee OIKEAAN TYÖHÖN ja mikä osa on TURHAA HALLINTOA.

Sihteerit näkevät hallinnon TURHAN veivauksen ja TURHAN paperin määrän, siivoojat näkevät monesti epäonnistumiset työtehtävien jaossa siivotessaan paikkoja ja ns. alimman tason työntekijät TURHAN työn määrän suhteessa OIKEAAN

TEHTYYN TYÖHÖN.

Näiltä työtekijäryhmiltä (sihteerit, siivoajat ja ns. alin taso) kannattaisi ensimmäisenä kysyä turhan veivaamisen poistamista, EI palkata heti konsulttia.

Konsultit valitettavasti usein hiovat kulmia esitellessään kyselyn tuloksia ylemmille hallinnon tasoille.

Konsultin palkan tietysti hyväksyvät ylemmän hallinnon edustajat.
Valitettavasti konsultti ei aina saa oikeaa totuutta esille.

Meikäläinen on nähnyt monta visio- ja strategiapaperia eri yhteyksissä julkisella ja yksityisellä puolella.

Välillä pohtii, että toivottavasti visio- ja strategiapaperien laatiminen ei ole liikaa pois oikeasta työstä.

Sitten otan tuon kuntien tietotekniikan vielä erityistapauksena.

Ongelma Suomessa on ollut, että kuntien tietotekniikassa ei ole ollut juurikaan yhteisiä ohjeistuksen vaatimuksia, eli jokainen kunta on rakentanut täysin erillisiä järjestelmiä. Tästä on seurannut aivan valtavan mielettömän paljon turhaa työtä erityisesti ns. lattiatasolle, kun on pitänyt sietää hankaluuksia järjestelmien käytössä. Tietotekniikan käyttöönotto lisää AINA uusia työtehtäviä, josta seuraa tarve työnkuvien uudistamiselle ja turhien työvaiheiden poistamiselle, jotta tietotekniikan aiheuttamat uudet työtehtävät saadaan hoidettua.

Eli ns. lattiatasolle lisätään tietotekniikan uudet lisätehtävät ja sitten vaaditaan lisää tehokkuutta ilman työnjakokysymyksien ratkaisemista. Eipä ihme, että joku välillä uupuu.

Kysymys 10: Kunnallisia palvelu- ja käyttömaksuja on porrastettava nykyistä voimakkaammin siten, että hyvätuloiset maksaisivat palveluista enemmän.?

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Taas näitä kysymyksiä, joka on oikeasti vedettävissä valtion ja kuntien verotuksen hoitamiseen.

Oma mielipide on, että terveydenhuollon maksujen korottaminen liian korkeaksi ns. rikkaille johtaa heidän siirtymiseen yksityiselle sektorille. Kumpikin maksaa, joten heille ei ole siinä vaiheessa enää väliä kuinka asia on.

Pitkässä juoksussa se johtaa siihen, että suuri osa hoito- yms. porukasta siirtyy yksityiselle sektorille, jossa voi laskuttaa ns. rikkaita reilusti. Tällöin julkisen sektorin terveydenhuollossa hoitavat enää henkilöt, joiden sielu ja sydän huutaa vähempiosaisten auttamista.

Eli ei lasketa liikaa niitä veroja, jotta voidaan antaa ilmainen hoito kummallekin, eli ns. rikkaalle ja ns. köyhälle.

Minulla on tähän vähän pitempi selitys, jonka lukemalla selviää enemmän.
JATKA LUKEMISTA.

Lasketaan tämä nyt jotenkin.

Erotellaan ensin tämä peruselämä, eli ruokaostokset, asuinkulut, liikkumisen kulut, omat ja lapsien vaatteet, terveydenhoito yms. välttämättömät. Eli semmoinen elintaso, että tulee toimeen, pystyy laskunsa maksamaan ja ehkä jää pikkuisen säästöön jotakin.

Sanotaan nyt, että tämä ns. peruselämä on rahallisesti vaikka sellainen 5X, eli viisi yksikköä. Tämän jälkeen on ns. turha eli enemmän kuin 5X (eli >5X). Joillakin on sitten enemmän elämisessä tuloja, ja talouden heiketessä heille on lähinnä kyse, että laitetaanko uuteen asuntoon parketti vai muovimatto.

Nyt on vain yhteiskunnallisten arvostusten summa, että miten tämä 5X jaetaan aluehallinnon, valtion, hyväntekeväisyysjärjestöjen ja uskonnollisten yhteisöjen kesken.

Miten olisi 1X kunnille, 1X seurakunnille (vast.), 1X valtiolle ja 2X hyväntekeväisyysjärjestöille? Tai valtiolle 4X ja kaikille muille 1X?

Jos otetaan lähtökohdaksi, että tämä 5X on AINA jotenkin järjestettävä, niin niitä kuluja ei pääse mitenkään pakoon tai niitä ei pysty piilottelemaan.

Nyt meillä Suomessa ja muuallakin yritetään ihmisille uskotella, että tämä 5X olisi jotenkin kierrättävissä tai piilotettavissa.

Nyt on Suomessa valittu linja, että vähennetään valtion veroja ja heitetään lisää erilaisiin maksuihin rahaa. Eli verot alas ja maksut ylös. Tosiasiassa tuo on silmänkääntötempu, koska edelleen se 5X jossakin luuraa.

Kysymys on lähinnä kysymys siitä, että mikä on tehokkain tapa järjestää ns. peruselämän edellytykset kaikille kansalaisille.

Jos uskoo yksityistämiseen, niin julkinen terveydenhuolto ja verot alas. Jos uskoo valtioon, niin kaikille julkinen terveydenhuolto ja verot tarpeeksi suurina.

Kiinnostuessani ns. yhteisistä asioista lueskelin kaikenlaista, mitä löytyi Jalasjärven ja Seinäjoen kunnankirjastoista.

Yksi kirja on jäänyt mieleen ajalta jolloin SITRA oli vielä tutkimuslaitos, ei nykyinen pääomasijoittaja ja kehitysohjelmien vetäjä. Tämä kirja oli nimeltään ”Monopoli vai kilpailu?”, kts. kirjan viite tekstin lopussa.

Yksityisen yrityksen on tuotettava voittoa, muuten hommasta ei tule mitään pitkällä juoksulla. Tietysti kannattaa pohtia, että mitä kannattaa laittaa yksityisen yrityksen hoidettavaksi, koska ahneus iskee helposti ja syntyy täysin korruptoitunut yksityinen monopoli, johon ei päästä millään käsiksi.

Julkisen monopolin heikko kohta on tehokkuuden laskeminen ja turhan hallinnon kasvu, jos sitä ei koko ajan vahdita. Eli laiskuus iskee helposti ja syntyy täysin korruptoitunut julkinen monopoli, jonka uudistaminen vaatii kovia otteita.

Oma mielipide on, että tuossa yksityistämässä, julkisessa omistuksessa, verokeräyksessä ja palvelumaksuissa pitää olla tarkkana, että tulee toimiva järjestelmä.

Mielestäni Suomessa on liian huolettomasti lähdetty tälle yksityistämisen, valtion veron alentamisen ja palvelumaksujen tielle.

Nyt olisi aika puhalttaa peli poikki ja todella tutkia homman järjestyys.

Kumpikaan ei johda hyvään tulokseen, härkäpäinen yksityistäminen tai luja usko valtion kaikkivoipaisuuteen. Kansainvälisiä esimerkkejä varmasti löytyy.

Nyt ei pidä lähteä liian nopeasti tuonne yksityistämisen puolelle, ja pitäisi käyttää hieman enemmän tarkempaan erittelyyn, että mikä osa terveydenhuollosta kannattaa yksityistää ja mikä osa kannattaa pitää julkisena.

Oikea tasapaino julkisen ja yksityisen välillä tuottaa parhaan tuloksen. Nyt kannattaisi Suomessa edetä nyt hieman varovammin ja tutkia jokainen yksityistämisen ja kansallistamisen liike hyvin tarkasti ilman liikaa kiirettä. Puolustusvoimien sodanajan tietoverkko ja sähkömarkkinoiden siirtomaksut ovat liiankin varoittavia esimerkkejä huolettomasta yksityistämisestä.

Ongelma ovat nämä kirkasotsaiset liian äänekkäät ja väärillä tiedoilla liikkuvat kiihkoilijat kannattamassa yksityistämistä tai kansallistamista.

Tähän on hyvä liittää mielipidekirjoitukseni, joka EI (siis EI) mennyt läpi ILKKA-maakuntalehteen.

Joko verokotkotes riittää??

Suomalaiseen politiikkaan on pesiytynyt verokotkotes. Jokaisesta vähän suuremman puolueen jostain puoluesiivestä riittää kotkotesta verojen alentamisesta ja sääntelyn purkamisesta.

Katselin tässä yhdysvaltalaisia dokumentteja yleisen tietoverkon kautta osin Suomen yleisradiota vastaavalta kanavalta (www.pbs.org); tosin kanava sai rahoitusta monesta ,esim. säätioiltä, suunnasta, ja kanava ei lähetä mainoksia ollenkaan.

Homma on aika selvä, kun jaksaa kuunnella ja katsoa erilaisia tarinoita Amerikan ihmemaasta. Veroja on alennettu jatkuvasti ja kaikenlaisen säännöstelyn purkamisesta on tullut opinkappale.

Muutaman vuosikymmenen jälkeen jäljet alkavat olla näkyvissä: Yhdysvaltoihin on syntynyt erilaisia yksityisiä monopoleja, duopoleja ja oligopoleja, jotka vedättävät mahdollisuuksiensa mukaan asiakkaita ja veronmaksajia. Tämän seurauksena esimerkiksi Euroopan Unionin Komission kilpailuosasto on lähtenyt erilaisten monopoliin jahtiin - myös suomalaisten monopoliin.

Toinenkin tulos on melko selvä. Yhdysvaltain ylimmän tuloluokan ylin osa omistaa järjettömiä omaisuuksia, ja heidän omaisuutensa on kymmenien miljoonien tavallisten yhdysvaltaisten omaisuuden määrä. Kun lisäksi ammattiyhdistysliike on heikko, niin työntekijöillä ei ole neuvotteluvoimaa, jolloin ns. keskiluokan palkkojen ostovoima on pysynyt samana ja monesti laskenut. Amerikkalainen unelma alkaa olla tavalliselle ihmiselle unelma, joka ei koskaan toteudu.

Itse olin yhtä vaalipaneelia seuraamassa Seinäjoella ja kysyin, että ollaanko tässä siirtymässä Alabaman (yksi Yhdysvaltojen osavaltio) malliin, jossa on monessa suhteessa alhaiset verot. Alabaman tapauksessa käsiteltiin (www.pbs.org) ruokaveroa (karkeasti määritellen), jonka seuraukset olivat köyhille melko hankalat. Alabamassa on yleisesti ottaen alhaiset yleiset verot ja erityinen ruokavero, jonka seurauksena monet köyhät joutuvat maksamaan ruokaveroa vähäisistä tuloistaan. Mielenkiintoista on, että Alabamassa on alkanut vastarintaliike, joka vaatii yksinkertaisesti verojen nostamista progressiivisesti ja julkisen sektorin vahvistamista.

Että olisiko Suomessakin aika pistää piste tälle verokotkotukselle, kun esimerkit rapakon takaa alkavat olla erittäin hälyttäviä. Verojen alhaisuus alkaa aiheuttaa Yhdysvalloissa monenlaisia ongelmia, kun on yleisen opinkappaleen mukaisesti alennettu jatkuvasti veroja, purettu sääntelyä ja pidetty yllä erittäin vahvaa puolustusta. Lapsikuolleisuus nousee, lukutaidottomuus yleistyy, infrastruktuuri alkaa hajoamaan käsiin, kodittomuus lisääntyy, absoluuttinen köyhyys lisääntyy, yms. kivaa pientä.

Itse olisin valmis laittamaan äänen sellaiselle puolueelle, joka uskaltaa sanoa, että nyt on aika lopettaa verokotkotes Suomessa ja katsoa vakavalla otteella maailmanlaajuisia esimerkkejä, mihin verojen jatkuva alentaminen ja jatkuva sääntelyn purkaminen johtaa useamman vuosikymmenen jälkeen.

SITRA:n kirjan viite

Nimeke: Monopoli vai kilpailu? Yksityistäminen, sääntely ja kilpailurajat :
Monopoli vai kilpailu

Tekijät: Lehto, E. (toim.)

Julkaisutiedot: Helsinki : Atena Kustannus Oy, PS-kustannus ja Sitra.

Julkaisua voi tilata Sitrasta, puhelin (09) 618 991

sähköposti julkaisut@sitra.fi, 1997

ISBN:51-796-073-5

Julkaisusarja: Sitra, ISSN 0785-8388 ; 158

Tiivistelmä: Teos vanhastaan julkisessa omistuksessa olleiden toimialojen kehityksestä kohti kilpailua ja mahdollisesti yksityistä omistusta.

Kysymys 11: Jos toinen vanhemmista on kotona, perheen lapsilla ei pidä olla oikeutta kunnalliseen päivähoitoon?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Nyt tuli paha kysymys, kun minulla ei ole lapsia vietävänä päivähoitoon. Mutta yritän parhaani mukaan.

Varsinaisesti en ole koskaan ollut päiväkodissa tai perhepäiväkodissa hoidossa.

Itse muistan seurakunnan päiväkerhon, jossa tuli oltua muutama tunti silloin tällöin aina äidin kiireiden mukaan. Siinä mielessä se seurakunnan päiväkerho oli mahdollisuus tiputtaa lapsi hoitoon joksikin aikaa kesken päivän.

Tässäkin tulee JÄLLEEN vastaan tämä ehdottomuus, jolla ihmiset katsovat asioita. Joko olet työssä, työtön, kotiäiti, koti-isä, opiskelija, sairas, eläkeläinen, jne.

Sitä on tullut käytyä useiden puolueiden tilaisuuksissa, ja aina se sama ajatus on, että ihminen heidän puolueensa opilla kaikki ratkeaa ja kaikki ovat onnellisia.

Poliittisilla puolueilla on yksi vika KAIKILLA puolueilla. Heidän ihmisenäkemyksensä on hyvin mekanistinen, eli ihminen käyttäytyisi niin kuin heidän ohjelmoima/suunnittelema kone.

Huolimatta kommunismin ja fasismin kaatumisesta puolueilla on välillä vika ajatella ihmisestä konemaisesti.

Just joo.

Ihminen ei ole kone, joka aina ja iankaikkisesti käyttäytyy tietyn ennalta ohjelmoitavan kaavan mukaan. Muurahaiset ja mehiläiset ovat yhteiskuntaeläimiä, jossa lähes kaikilla jäsenillä on tietty kaava, jota he noudattavat.

Ainoastaan psykopaatit pystyvät täydellisesti ylläpitämään lähes samaa käyttäytymisen kaavaa pitkäjänteisesti. Muut eivät pysty.

No joo.

Joillekin lukijoille on tuttu sellainen käyrä, jossa suurin kohouma on keskellä ja sitten on laskeumat kummallekin puolelle. Suomeksi sanoen tämä tarkoittaa, että suurin osa ihmisistä menisi tiettyyn lokeroon, mutta sitten on aina kummassakin päässä ne poikkeukset.

Itse olin yhdessä vaiheessa opiskelija-asuntoalueen asukastoimikunnan puheenjohtaja. Meillä oli tunnuslause jotain pohdittaessa: "laiskin, tyhmin ja ilkein".

Laiskin laittaa hommat jotenkin suurin piirtein.

Tyhmin ei osaa ja laittaa hommat jotenkin suurin piirtein.

Ilkein ei välitä ja tekee vieläpä kiusaa.

Sitten on se suuri enemmistö, joka viitsii hommansa hoitaa melko lailla hyvin.

No niin.

Laiskimpien vanhempien osalta on varmaan ongelma, että laitetaan lapset hoitoon, vaikka voisi itse hoitaa.

Tyhimmät ja ilkeimmät vanhemmat ovat lastensuojelun asiakkaita, joten se homma menee lastensuojelun hallinnollista linjaa pitkin.

Itse olen pohtinut omien kokemusten perusteella, että pitäisi olla erilaisia vaihtoehtoja. Joillekin täysipäiväinen päivähoito, sitten perhepäivähoito tietysti ja sitten mahdollisuus tiputtaa lapsi muutamaksi tunniksi, päiväksi, pariaksi päiväksi yms. hoitoon.

Ongelmaksi tulee tietysti hallinto, jos lapsia on koko ajan eri määrä ja vastuulliset hoitajat ovat aivan pihalla lapsien määrästä. Lisäksi on rikosrekisteri- ja taustaselvitysasiat estämässä lapsien väärinkohtelua.

Tähän pitäisi etsiä vaihtoehtoja OIKEIDEN vanhempien ja OIKEIDEN hoitajien, ns. lattiataso, yhteistyöllä.

Ensimmäisenä ei pidä olla toteuttamassa poliittisten puolueiden opinkappaleiden ajatusta, että ”ihminen on kone”.

Tämän jälkeen lastensuojelun rajoissa tietysti voi miettiä kuntakohtaisia ratkaisuja, koska kunnat ovat erikokoisia pinta-alaltaan ja väkiluvultaan.

Sitten noiden laiskimpien kohdalla, eli lapsi laitetaan hoitoon vaikka itse voisi hoitaa, pitää taas olla jotain muuta ratkaisua. Kyseessä on oire, ei syy.

Eli taas hoidetaan oiretta, vaikka pitäisi hoitaa syytä.

Tämä on meidän ihmisten vika, että huudetaan OIREESTA eikä hoideta SYYTÄ.

Oma oletus on, että jos laittaa lapset päiväkotiin, vaikka itse voisi hoitaa, niin silloin on varmaankin joku muu syy taustalla. Eli tällaisten henkilöiden kohdalla pitäisi pystyä kohteliaasti pääsemään itse syyhyn, ja katsoa sitten tarkemmin ratkaisua.

Otetaan nyt esimerkiksi tuo synnytysmasennus, joka tietysti tulee synnytyksen jälkeen. EN nyt väitä olevani synnytysmasennuksen asiantuntija, kun kerran olen mies eikä voi silloin synnyttää. EN ole koskaan tavannut ketään äitiä, joka kärsii synnytysmasennuksesta, mutta olen lukenut muutaman lehtijutun ja pari esitettä on tullut vastaan.

Oma oletus on, että tällainen synnytysmasennus-äiti saattaa olla niin uupunut, että laittaa esim. ensimmäisen lapsen päivähoitoon, että jaksaa juuri ja juuri hoitaa toisen juuri syntyneen lapsen. Eikö tällaisessa tilanteessa pidä tarjota jotain muuta apua, eikä syyttää laiskuudesta.

Eli pitäisi lähteä syiden etsimiseen eikä oireiden hoitoon tässäkin asiassa.

Ongelma on jälleen kerran ns. hyväosaisten oma heikkous, eli itseen nähden heikomman osapuolen syyllistäminen, eikä oikeiden ihmisten oikeiden ongelmien oikea ratkaisu.

Kysymys 12: Jos kotikuntani kirjastotoimen määrärahoja lisätään, on varat käytettävä ennen muuta: (valitse vain yksi)?

Vaihtoehtoina:

- tietokirjallisuuteen
- kaunokirjallisuuteen
- musiikkiin, elokuvaan, nettiin
- kirjastonhoitajien palkkaukseen

Oma valinta

Tietokirjallisuus

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Miksi kannatan säästötilanteessa tietokirjallisuuden osuuden puolustamista. Selitetään, selitetään, lue vain lisää.

Otetaanpa nyt muutama tosiasia taas kertaukseen.

Itse katsoin tätä vastausta varten seuraavat jutut tai tiedostot

- Suurin osa nuorista käyttää nettiä päivittäin, 13.2.2008 STT
- Mediat: Television katselun useus vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Tilastokeskus, 26.1.2005)
- Mediat: Television katsominen ohjelmatyyppeihin mukaan vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Tilastokeskus, 26.1.2005)
- Mediat: Kirjojen lukeminen vuosina 1981, 1991 ja 2002 (26.1.2005, Tilastokeskus)
- Mediat: Kirjastossa käyminen 6 kk:n aikana vuosina 1981, 1991 ja 2002 (26.1.2005, Tilastokeskus)

Tämän tekstin lopussa on nuo viitteet.

Oma ajatus on, että internet-palveluiden lisääntyvä käyttö on melko varmasti pois kirjastojen tarpeesta tarjota pelkkää internet-yhteyttä.

Eli silloin pitää tarjota oikeita ja hyödyllisiä internet-palveluita, joista on asiakkaille jotain oikeaa hyötyä ja joiden hankkiminen yksityiselle ei ole kannattava investointi. Käytännössä tämä tarkoittaa joidenkin OIKEASTI hyödyllisten tietokantojen liittymää kirjastosta käytettäväksi.

Sitten on tuo television ja internet-palveluiden valtava osuus mediakulutuksesta. Televisio-ohjelmien seuraamiseen käytetään vähän ikäryhmästä riippuen useampi tunti.

Oma näkemys on, että kirjastojen ei kannata liikaa painottaa viihdettä, koska viihdettä tulee aivan tarpeeksi televisiosta ja internet-palveluista.

Musiikin ja elokuvien osalta kirjastojen on aivan turha kilpailla. Niitä saa nykyään lähes jokaiseen päätelaitteeseen. Kun tähän lisätään internet-tv, joka väistämättä toteutuu joskus jossain mittakaavassa niin tarve elokuvien välittämiseen on kohta olematon.

Kaunokirjallisuuteen tietysti pitää jonkin verran panostaa, mutta tässäkin on

nähtävissä näitä muoti-ilmiöitä eli ihmisten on pakko joskus saada ostaa joku kirja omaksi, esim. tämä Harry Potter -ilmiö ympäri maailman.

Eli kaunokirjallisuuden osalta voisi sanoa, että kirjastojen pitää tarjota laatua, jolloin on painittava muoti-ilmiöiden ja oikeasti laadukkaan kaunokirjallisuuden tarjoamisen välillä.

On mahdollista, että kirjastopalveluiden käytön määrä laskee jonkin verran nuorempien ikäryhmien osalta. Tosin tilastot edellä osoittivat, että kirjastossa kuitenkin käydään.

Oma oletus tässä vaiheessa on, että ihmisten kirjaston käyttö muuttuu, eli kirjastoon mennään jatkossa erilaisista syistä verrattuna 1980-luvun käyttöön, joka on minulle tuttua.

Oma oletus, että muun median viihteellisyden lisääntyessä syntyy tarve oikealle tietopohjaiselle median kulutukselle. Tässä hiljakkoin oli kysely, jossa journalistit pohtivat median viihteellistymistä ja oikeiden tosiasioiden vähentymistä toimituksien työvoiman vähentämisen ristipaineissa.

Viihteen määrän lisääntyessä mielestäni kirjasto on yksi tiedonvälityksen linnake, jossa todella ollaan kiinnostuneita oikeista tosiasioista ja oikeita tosiasioita välittämään.

Eli tämän vuoksi pitäisi asia- ja tietokirjallisuuden puolustamista jatkossa kirjastojen tehtävänä.

Vähän pohdintaa päälle.

Nyt elämme Tunteen aikakautta, kuten aikanaan oli Järjen eli valistuksen aikakausi. Kun katselee uutisia tms., niin niissäkin on alkanut olla tunnelmien kysyminen ensimmäinen kysymys. Riina Malhotra, eli YLE:n yksi aamuvirkku toimittaja, julisti hyvän uutisjutun sisältävän ripauksen tunnetta.

Eli näin on YLE:n suuntaan sama tunteen korostamisen asenne levinnyt, vaikka on vakava asiapainotteinen yleisradioyhteisö.

Amerikasta olen tavannut verrata MSNBC:n tiettyä ohjelmaa verrattuna PBS:n tiettyihin ohjelmiin.

Kummatkin ohjelmat saa katsottua internet-palveluna.

Mainosrahoitteinen MSNBC joutuu todella painimaan (järki)asian ja (tunne)viihteen välissä, kun voittoa tuottamaton PBS voi tuottaa asiaohjelmia liukuhihnalta annettujen rahalahjoitusten puitteissa. Tämä MSNBC:n asiaohjelma, jota olen muutaman kerran seurannut Yhdysvaltain presidentinvaalien vuoksi, on käsittelyltään hyvin lyhyt ja kiireinen aina kutakin aihetta kohtaan, kun taas PBS:n puolella voidaan keskustella ihan sivistyneesti ilman turhaa kiirettä.

Sama kiireisyys ja tunnepainotteisuus on levinnyt Suomeenkin.

Ihminen tietysti on tunneolento, mutta ero on siinä, että käykö ihminen kaikki tosiasiat läpi vaikka sitten tunteellisesti vai pelkästään pelkän tunteen pohjalta. Myyntikoulutuksessa opetettiin, että sekä asiakkaan että myyjän on tunnettava myynti/osto järkeväksi tosiasioiden läpikäymisen jälkeen, ”tämä tuntuu järkevältä”.

Itse vierailin hiljakkoin todella pienen kunnan kirjastossa, ja siellä oli hoidettu melko pienellä työvoimalla kirjaston hoito. Käytännössä tämä tarkoitti isommasta kirjastosta poikkeavia aukioloja.

Oma ajatus on pitkään ollut, että kirjastojen pitäisi muuttaa aukiolokäytäntöjään. Monesti ns. juhlapyhien aikana kirjastot ovat kiinni, eli juuri silloin kun ihmisillä olisi aikaa mennä kirjastoon. Itse olen pohtinut, että mieluusti silloin nappaisi tunnin tai puoli jostain muusta paikasta, että kirjasto voisi olla auki muutaman tunnin pidempään juhlapyhien alla.

Eli hieman aukiolokäytäntöjä rukkaamalla voidaan hoitaa edelleen kirjaston yksi tärkeä tehtävä, eli oikean tosiasioiden, eli tietokirjallisuus, välittäminen ilmaiseksi kaikille kuntalaisille.

Yksi ongelma kirjastoissa on, että markkinointitaidot ovat kyllä aika heppoiset kirjastoissa. Itse opiskelin muutaman opintoviikon informaatiotutkimusta, eli sitä kirjastonhoitajien oppia, ja kertaakaan siellä ei kyllä puhuttu muistaakseni kirjaston palveluiden markkinoinnista.

Jos joku yksityinen yritys tarjoaisi samaa palvelua kuin keskikokoinen kirjasto, niin katolla vilkkuisivat valtavat mainoskyltit ja pari kertaa kuussa tippuisi postilaatikkoon ilmaisjakelulehti.

Eli kokeneen viestintä- ja markkinointihenkilön vilkaisu kirjastojen suuntaan voisi monessa tapauksessa hyvin yksinkertaisilla keinoilla nostaa kirjaston markkina-arvoa.

Viitattuja tekstejä

Suurin osa nuorista käyttää nettiä päivittäin

Julkaistu: 13.2.2008 11:25

stt

Suurin osa 13–16-vuotiaista nuorista käyttää internetiä päivittäin. Sanoma Magazinesin teettämän tutkimuksen mukaan kaksi kolmesta teini-ikäisestä surffailee netissä joka päivä. Internetin, kännykän ja pelien parissa lasten ajasta vierähtää keskimäärin 2,6 tuntia vuorokaudessa.

Muiden medioiden parissa lapset kuluttavat noin kolme tuntia. Tyypillistä lasten viestinten käytölle kuitenkin on, ettei useimpia sähköisiä medioita seurata keskittyneesti, vaan samalla tehdään jotain muuta.

Vanhemmat eivät juuri rajoita lastensa lukemista ja musiikin kuuntelua. Sen sijaan kahdelle kolmesta on asetettu rajoituksia television ja videoiden katseluun ja netin käyttöön.

TNS Gallupin tekemään kyselyyn vastasi tammikuussa 1 124 lasta ja nuorta.

Mediat: Television katselun useus vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Excel) (26.1.2005)

http://www.stat.fi/til/vpa/2002/vpa_2002_2005-01-26_tau_020.xls

Mediat: Television katsominen ohjelmatyyppien mukaan vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Excel) (26.1.2005)

http://www.stat.fi/til/vpa/2002/vpa_2002_2005-01-26_tau_021.xls

Mediat: Kirjojen lukeminen vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Excel) (26.1.2005)

http://www.stat.fi/til/vpa/2002/vpa_2002_2005-01-26_tau_026.xls

Mediat: Kirjastossa käyminen 6 kk:n aikana vuosina 1981, 1991 ja 2002 (Excel)
(26.1.2005)

http://www.stat.fi/til/vpa/2002/vpa_2002_2005-01-26_tau_027.xls

Kysymys 13: Jos on pakko valita, määrärahoja on parempi leikata ennemmin terveyskeskuksen palveluista kuin peruskouluilta, sillä yksityistä sairaanhoitoa on tarjolla joka tapauksessa mutta yksityisiä peruskouluja ei käytännössä ole?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Taas näitä kysymyksiä, joka on oikeasti vedettävissä valtion ja kuntien verotuksen hoitamiseen.

Mielipide löytyy kyllä tuolta lopusta.
Kts. loppuun.

Aikaisemmassa vastauksessa kerroin kuinka tavallisen ihmisen ns. peruselämä voidaan jakaa yksityisen, valtiollisen, kunnallisen, hyväntekeväisyyden tai uskonnollisen yhteisön jaettavaksi.

Tässäkin palataan siihen tosiaan, että onko valtion veroja koko ajan laskettava, nostettava maksuja ja ajettava kunnat tiukoille valtionosuuksien jakamisessa.

Eli onko valtion osuus 1 yksikkö ja kuntien osuus 4 yksikköä, mutta valtio antaa vain 2 yksikköä rahaa?

Jalasjärvellä tuskin lähitulevaisuudessa perustetaan yksityiskouluja; tietysti aina saa yrittää.

Eli se homma hoituu pakostakin kunnan toimesta ainakin lähitulevaisuudessa.

Sitten vaihtoehdoksi jää tarkan tasapainon huolehtiminen yksityisen ja julkisen terveydenhuollon välillä.

Yhdessä aikaisemmassa vastauksessa (kysymys 10) olen läkähdynsiin asti selvittänyt, miten on tarkan tasapainon huolehtiminen yksityisen ja julkisen terveydenhuollon suhteen käytettävä hyvin tarkkaa harkintaa, eikä kuunnella liiaksi turhan äänekkäitä ilman tosiasioita meuhaavien yksityistämisen tai kansallistamisen kannattajia.

Kirkasotsaisuus yksityistämisessä ja kansallistamisessa ei ole oikea tie.

Sitten terveydenhuollon ja vanhustenhuollon osalta pitäisi miettiä tarkka tasapaino yksityistämisen ja kansallistamisen välimaastossa.

Tosin aikaisemmassa vastauksessa olen selittänyt, että kuinka on tärkeintä purkaa TURHAA hallintoa sekä yksityiseltä että julkiselta puolelta terveydenhuollon ja vanhustenhuollon osalta.

Katso se vastaus.

TURHAN hallinnon purkaminen terveydenhuollon ja vanhustenhuollon antaa mahdollisuuksia kehittää OIKEAN työn määrää. Siitä pitää aloittaa, eikä kuunnella liiaksi liiaksi turhan äänekkäitä ilman tosiasioita meuhaavien yksityistämisen tai kansallistamisen kannattajia.

Mielipidettä loppuksi.

Voi eteen tulla tilanne, jossa on pakkovalinta: koulu vai terveyskeskus.

Itse en lähtisi maksulliseen koulutukseen, koska maksuttoman koulutuksen kautta saadaan kaikki lapset syömään ainakin kerran päivässä ja mahdollisuus jonkinlaisiin terveystarkastuksiin. Sitten köyhien lapset eivät saisi mitään edellytyksiä saada perustaitoja, ihan vain lukeminen.

Maksullisen koulun kautta meillä olisi hetken päästä muita ongelmia.

Lapsia ei voi oikein erotella, että olet köyhä tai rikas. He eivät ole voineet vanhempiaan valita.

Sitten loppuksi tulee vastaan se tosiasia, että joillakin aikuisilla on enemmän lompsassa rahaa kuin muilla.

Kannatan ilmaista terveydenhoito nimellisillä maksuilla.

Pakkotilanteessa pitää rikkaammille selittää kunnan vaikea taloustilanne ja kohteliaasti pyytää talvisodan hengessä auttamaan kunnan vaikeassa tilanteessa maksamaan heille korkeat terveyskeskusmaksut.

Ehkä siten terveyskeskusmaksut rikkaammille voisi jotenkin perustella.

Aivan loppuksi voi tulla eteen pakkotilanne, eli rahat eivät riitä kaikkeen haluttuun terveydenhuoltoon, vaikka ns. rikkaat maksaisivat kalliimmat terveyskeskusmaksut.

Loppuksi lopullisessa pakkotilanteessa täytyy pakosta etsiä tiheällä seulalla kaikki turha palvelu nurkista pois.

Myönteisenä puolena voi tietysti olla, että ehkä päästään oikeasti ratkaisemaan ratkaisematonta julkisen terveydenhuollon työnjaon ongelmaa - ainakin yhdessä kunnassa.

14. Jotta kotikuntani saisi lisätuloja, on (valitse kaksi tärkeintä):

Vaihtoehtoina

korotettava asuinkiinteistöjen kiinteistöveroprosenttia
korotettava vapaa-ajan asuntojen kiinteistöveroprosenttia
korotettava palvelumaksuja
myytävä omaisuutta
houkuteltava yrityksiä edullisin ehdoin tai kunnan tuella
houkuteltava uusia hyvätuloisia veronmaksajia tarjoamalla tontteja
on anottava valtiolta lisärahaa
harkittava kuntaliitosta
otettava käyttöön uusia palvelu- tai käyttömaksuja

Vastaus

houkuteltava yrityksiä edullisin ehdoin tai kunnan tuella
houkuteltava uusia hyvätuloisia veronmaksajia tarjoamalla tontteja

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Itse olen pohtinut, että paluumuuttajat olisivat tärkeä ryhmä hankittaessa uusia asukkaita ja kehitettäessä uutta yritystoimintaa.

Jossain vaiheessa voi entisen kuntalaisen mielipide Jalasjärvestä muuttua myönteisemmäksi. Omasta ikäluokasta alkaa näitä merkkejä olla enemmänkin. Viimeistään lasten hankinta muuttaa mielipiteen Jalasjärvestä.

Itse olen pohtinut, että entisille kuntalaisille on tiedotettava myönteisesti Jalasjärven mahdollisuuksista, vaikka se voi tuntua turhalta monen vuoden ajan.

Moni entinen kuntalainen kuitenkin pohtii koko ajan vakavasti, että mistä tulisi mahdollisuus muuttaa takaisin Jalasjärvelle. Eli tässä pitäisi olla vain pitkäjänteinen tiedottamisessa.

Sitten uuden yritystoiminnan osalta voi todeta, että riippuen paluumuuttajan työkokemuksesta hän voi perustaa, ostaa tai tehdä sukupolvenvaihdoksen jonkin yrityksen suhteen.

Itse olen ns. paluumuuttajana pohtinut näitä asioita, ja olenkin sanonut, että paluumuuttajan asia olisi tärkein kohta, jota tutkisin kunnan ja elinkeinoelämän yhteistyössä.

Kunnan terve talous antaa liikkumavaraa. Esimerkkinä otan jälleen Karvian, joka on pystynyt vetämään 6-7 vuotta ylijäämäisen tilinpäätöksen. Terveestä taloudesta tulee liikkumavaraa.

On oikeita yrityksiä houkuteltavissa, kuten Kojan tapaus osoittaa.

Sitä olen pohtinut, että kuinka tällaisen yritysten houkuttelun saisi järjestelmälliseksi. Valmista vastausta minulla ei ole, mutta kysymällä oikeilta tahoilta voisi jotain selvittää.

Olettaisin, että jatkuva ja pitkäjänteinen tiedottaminen Jalasjärven mahdollisuuksista entisille kuntalaisille ei ainakaan vaikeuttaisi tällaista yritysten houkuttelua.

Sitten on tuo ”uusien hyvätuloisten veronmaksajien houkuttelu tarjoamalla tontteja”.

No joo-o.

Käytännössä se vaatisi kyllä todella pitkälle viedyn kaavoitus- ja tonttiratkaisun Luopajärven suunnalle.

Itse kerran matkustin linja-autolla Jalasjärveltä Seinäjoelle sellaisen pitkän kaavan mukaan.

Matkan varrella oli tosi mukava ja hienosti kaavoitettu asuntoalue Ilmajoen puolella. Vähän vastaava oli Tampereen kohdalla kun Lempäälä (muistaakseni) oli kaavoittanut asuntoalueen aivan rajan tuntumaan. Sielläkin ajoin kerran.

Vaarana on, että vaikka mahdollinen pikkulähiö Luopajärvelle saataisiin, niin se voisi siltikin olla liian kaukana Seinäjoelta.

Ihmiset ovat niin todella vaativia, esim. opiskelija etsii vakavissaan saunallista yksiötä Seinäjoen keskustasta (valitettavasti tästä ei ole pöytäkirjaa todisteeksi - harmi).

Se on vain tuo 35-50 kilometriä Jalasjärveltä Seinäjoelle vain joillekin liian pitkä työmatkaksi. Vaikka pääkaupunkiseudulla istutaan se 45 minuuttia työmatkassa, niin sitten sama 45 minuuttia täällä maalla koetaan rasitteeksi.

En tiedä kunnallispoliittisista väännöistä, että miten Luopajärven kaavoittamisen suhteen on veivattu eri vuosina.

Palaan noihin paluumuuttajiin, jotka ostaisivat kirkonkylän läheisyydestä tontin tai sitten sukulaisten tontteja omistukseen sivukylistä.

Täysin ulkokuntalainen, jolloin kumpikaan puolisoista ei ole syntynyt Jalasjärvellä, hakee erilaisia asioita Jalasjärveltä muuttoa harkitessaan

Eli silloin se Luopajärven alue olisi heitä kiinnostava mahdollisuus, jos se lapsille turvallinen lasten kasvatuspaikka oikealla etäisyydellä Seinäjoesta.

Mutta kertauksen vuoksi: käytännössä Luopajärven kaavoitus voi olla täysi mahdottomuus maanomistuksen kiemuroitten vuoksi.

Ja vaarana kuitenkin liian pitkäksi koettu matka Luopajärveltä Seinäjoelle nykyajan vaativille ihmisille.

Kysymys 15: Mitä seuraavista palveluista on järkevä ulkoistaa yksityisille aloille, jolloin niitä ei tarvitse tuottaa pelkästään kunnan tai kuntayhtymän itsensä palkkaaman oman henkilöstön voimin. (valitse niin monta kuin haluat, mutta ainakin yksi)?

Vaihtoehtoina

peruskoulu
terveyskeskus
vanhustenhoito
lasten päivähoito
kunnallistekniikka
sosiaalihuolto
päihdehuolto
palo- ja pelastustoimi
kaavoittaminen
erikoissairaanhoito
vesilaitos
mitään yllä luetelluista palveluista ei ole järkevä ulkoistaa

Vastaus

peruskoulu
lasten päivähoito
kaavoittaminen

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Olipa taas vaikea kysymys.

Yksityistäminen tai kansallistaminen pitää tehdä tarkasti harkiten, eikä kuunnella liiaksi turhan äänekkäitä ilman tosiasioita toimivia yksityistämisen kannattajia tai vastustajia.

Tähän yksityistämisen ja kansallistamisen tarkkaan tasapainoon olen aikaisemmin viitannut aikaisemmissa vastauksessa (kysymys 10).

Peruskoulun osalta olen pohtinut kerhotoimintaa, jota oli 1980-luvulla kun olin peruskoulussa.

Itse olen miettinyt, että kuinka paljon rahaa on kerhotoimintaan. Käytännössä on kova homma opettajalle, jos vielä koulupäivän jälkeen jaksaa vetää kerhon.

Itseä kiinnostaisi selvittää oikein kunnolla koulujen kerhotoiminnan osalta, että paljonko ja millaisia ulkopuolisten vetämiä kerhoja olisi tulossa, jos rahaa on oikeasti käytettävissä.

Tietysti ulkopuolisten kerhojen vetäjien pätevyys pitää tarkistaa, yms.

rikosrekisteriotteet ja tarkastukset.

Ongelmaksi voi Jalasjärvellä tulla vetäjien puute ja/tai liian pieni palkka vaivasta. Ongelmana voi olla lisäksi hankalat aikataulut tavallisen työssä käyvän ihmisen kannalta.

Toisaalta monet kerhot toimivat Jalasjärvellä kerhonvetäjien aatteen palon vuoksi.

Joissain tapauksissa voi olla vaikea saada vetäjää Jalasjärveltä, vaikka jokin kerho koettaisiin oikeasti hyödylliseksi.

Itse olen pohtinut, että voisivatko jotkut järjestöt palkata maakuntatasolla työntekijöitä, jotka kiertäisivät eri paikkakunnilla vetämässä koulukerhoja, jolloin palkka tulisi järjestön puolelta, kunnan maksuista ja mahdollisesti osanottomaksuista.

Tähänkään minulla ei ole valmista vastausta.

Lasten päivähoidon osalla olen pohtinut tuota samaa maakunnallisuutta, että voisiko maakuntatasolla olla joku porukka, joka kiertää ja järjestää jotain maakunnallisesti.

Nyt täytyy tietysti myöntää oma tietämättömyys, että voihan tällainen jo olla pystyssä.

Mieleen tuli vain yhden näyttelijän esiintyminen Koskuella jollekin lapsiryhmälle.

Itse olen jälkikäteen pohtinut, että oliko tämä näyttelijä tilattu jokaisen päiväkodin puolesta erikseen vai oliko taustalla jokin maakunnallinen järjestelyporukka.

Sitä olen pohtinut tuon Koskuen tarinan kuultuani, että jaksako aivan jokainen kerhotäti kaikkien arkisten aherruksien keskellä vielä miettiä jotain teemapäivää tms. Olen sitä pohtinut, että tietysti lapsien hoito on mukavaa, mutta varmaankin joku teemapäivä tms. voi olla kerhotädillekin mukavaa vaihtelua.

Tämä oli yleistä pohdintaa henkilöltä, jolla ei ole omia lapsia.

Kaavoittamisessa olen pohtinut kaavoituskilpailuja.

Tietysti voi tuntua tyhmältä ajatella, että miksei Jalasjärvellä osata itse kaavoittaa.

Toisaalta olen pohtinut, että miksei jonkun isomman alueen yhteydessä voisi kaavoituskilpailua koittaa. Tietysti tämä vaatii rahaa, mutta kilpailun kohdistaminen lupaaville alan opiskelijoille voisi pitää kustannukset kurissa.

Olen pohdiskellut, että erilaisten vaihtoehtojen vertailu voisi olla oikeasti mielekästä.

Tietysti oma tietämättömyys paljastuu, jos tällainen kilpailu Jalasjärvellä on joskus järjestetty huonoilla kokemuksilla.

Vanhustenhoitoon laitoin vähän varoen tuon kyllä-merkinnän.

Nyhdän täytyy todeta, että minulla on hyvin vähäinen kokemus aiheesta, kun omat vanhemmat ovat vielä siinä kunnossa, että itse pärjäävät.

Jossain vaiheessa oli uutinen, kuinka oli ollut ongelmia joissain yksityisissä

päiväkodeissa.

Tässä tulee taas vastaan se, että mikä kannattaa laittaa yksityiselle yritykselle ja mikä hoitaa julkisesti.

Itse olen pohtinut, että onko Etelä-Pohjanmaan tasolla mahdollisuus perustaa voittoa tuottamattomia vanhainkoteja, joiden takana olisi joku aate.

Itse olen pohdiskellut, että voisiko Etelä-Pohjamaalla menestyä voittoa tuottamaton vanhainkoti, joka olisi esim. helluntailaisten, vapaakirkollisten tms. vetämä. Helsingissä on juutalainen vanhainkoti, mutta sinne Helsinkiin heidän kannattajansa ovat painottuneet.

Itse olen pyrkinyt olemaan varovainen uskonnon ja politiikan sekoittamisessa. Että voi olla kuolleenä syntynyt ajatus, jos sekoitetaan uskonto tähän.

Toisaalta on Suomessa muitakin järjestöjä, joilla on erilaisia aatteita.

Itse olen pohdiskellut itsekseni, että onko aina paras vaihtoehto heittää vain joukko vanhuksia jonnekin ja sitten hoitaa heitä.

Tulee vähän mieleen varusmiespalvelus, jonne heitetään tuvallinen miehiä ilman mitään henkilöllisyystarkastusta, ilman haastattelua, jne.

Että onko se sitten mukavaa vanhuksen kannalta, että sinne vain kaikki sekaisin hallinnon määräysten mukaan.

Käsittääkseni yksinäisyys on hyvin suuri ongelma vanhuksille.

Siinä mielessä olen ajatellut vanhuksen virkeyden kannalta, että jos on jokin aate yhdistämässä vanhuksia, niin sitten voisi yhteiselo olla mukavampaa.

Joskus olen kuullut tapauksista vanhainkodista, jossa jotkut vanhuksset tietoisesti ovat erossa muista, kun ei koeta muiden vanhusten seuraa mielekkäänä. Ehkä ei ole mitään yhdistävää tekijää.

Ongelmaksi voi syntyä tietysti tilanne, jossa perustettaisiin vanhainkoti jonkin aatteen ympärille, ja sitten vähitellen nämä vanhuksset häviäisivät pois toiminnasta. Eli lopuksi olisi onntoa huminaa pitävä tyhjä vanhainkoti. Mutta jos kyseinen tyhjentynyt vanhainkoti olisi tehty voittoa tuottamattoman järjestön omalla riskillä, niin tilan voisi myydä pois ilman omantunnon tuskia.

Toisaalta olen tässäkin pohtinut sitä maakunnallisuutta.

Voi olla kova homma vanhainkotien työntekijöille pienillä resursseilla miettiä kaikkea oheistoimintaa.

Onko maakunnan tasolla olla jokin järjestelyporukka, joka ”myy” oheistoimintaa ilman voittoa?

Jälleen kerran pohdintaa henkilöltä, jolle vanhustenhoito on tosiasiaa tuntematonta.

Kysymys 16: Pitäisi määrätä, että kuntalaisten on lajiteltava kaikki kotitalousjätteensä, vaikka se aiheuttaisi lisätyötä?

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Joillekin lukijoille on tuttu sellainen käyrä, jossa suurin kohouma on keskellä ja sitten on laskeumat kummallekin puolelle. Suomeksi sanoen tämä tarkoittaa, että suurin osa ihmisistä menisi tiettyyn lokeroon, mutta sitten on aina kummassakin päässä ne poikkeukset.

Itse olin yhdessä vaiheessa opiskelija-asuntoalueen asukastoimikunnan puheenjohtaja. Meillä oli tunnuslause jotain pohdittaessa: ”laiskin, tyhmin ja ilkein”.

Laiskin laittaa hommat jotenkin suurin piirtein.

Tyhmin ei osaa ja laittaa hommat jotenkin suurin piirtein.

Ilkein ei välitä ja tekee vieläpä kiusaa.

Sitten on se suuri enemmistö, joka viitsii hommansa hoitaa melko lailla hyvin.

Ongelma tuossa lajittelussa on, että se vaatii hyvää huolellisuutta kaikilta osanottajilta.

Aineen salaisuus ei käsittääkseni ole vielä avautunut, eli ihmiskunta ei ilmeisesti osaa vielä purkaa ja koota atomeja liukuhinnalta.

Toisekseen nanoteknologia on vielä niin lapsenkengissä, että älykkäät nanorobotit eivät vielä ole purkamassa jätekasaa täydellisen puhtaiksi kasoiksi erilaisia aineita.

Eli joudumme turvautumaan tähän epätasaiseen lajitteluun, jossa on omat ongelmansa ihmisten erilaisuuden vuoksi.

Ehkä vielä vuosikymmeniä näin on tilanne, että pakko lajitella.

Jos nyt vilkaisee vaikka YTV:n jäteopasta, niin on todella paljon huomioitavaa; kts. linkki tämän vastauksen lopussa.

Toisekseen tässä on taas se, että ihmisiä pitäisi kannustaa jotenkin rahallisesti kierrätykseen. Esim. pullojen kierrätys toimii panttimaksun takia. Samoin paperinkeräys vähentää oman jäteastian painoa ja tyhjennysväliä, eli säästää siinä mielessä.

Katsoin tuossa, mikä on tilanne RFID-lastujen suhteen, eli sellainen pienen pieni mikrosiru, jonka pystyy lukijalaite lukemaan.

Eli homma yksinkertaisesti

- pakkauksessa olisi pienen pieni RFID-lastu, pieni mikrosiru

- asiakas kiikuttaa pakkauksen kierrätyspisteeseen

- asiakas laittaa pakkauksen omaan paikkaansa ja tietokone piippaa oikean lajittelun vuoksi

- asiakas saa pienen rahallisen palkkion hyvästä työstään lajittelun hyväksi.

Ilman pientä rahallista hyvitystä on ihan turha olettaa, että lajittelu menisi tästä tehokkaammaksi. Ihmisen ahneus pitää osata kääntää hyödyksi ja siinä on turha höyrytä tai piipertää mistään luontoarvoista. Moni tavallinen asiakas ei välitä tuon taivaallista mistään luontoarvoista.

Miksi meillä ei sitten ole tällaisia mikrosiruja kaikissa nykyisissä pakkauksissa?

Yksinkertaista.

Homma on sössitty ihan täydellisesti.

Hyvin tyyppinen tilanne tietotekniikan standardoinnin suhteen, eli taas esitetään kymmeniä standardeja ja hommasta on hirvittävä vääntö.

Ja julkisen sektorin, EU etunenässä, pitäisi olla tässä asiassa aktiivinen.

Mutta nykytilanteessa RFID-siruille ei ole mitään kunnan standardia.

Tietysti on nuo tietoturvaongelmat yms., joista monet partaiset hakkerit aivan oikeutetusti muistuttavat huutaen tuuleen tyhjässä erämaassa, eli tavallinen ihminen ei käsitä tuon taivaallista omasta tietoturvastaan.

Jos kierrätyksestä saa jonkin palkkion, niin silloin ihmiselle syntyy kannuste palauttaa pakkauksia kiertoon.

Eli meillä ei ole kierrätysjärjestelmää, jossa kiikutettaisiin erilaisia pakkauksia lukijalaitteiden tarkastettavaksi, ja siitä ne tippuisivat kukin omaan lokeroonsa.

Ongelma on kansainvälinen, ja yksityiset yritykset ovat jälleen kerran päässeet vedättämään tietotekniikan standardoinnissa julkisen sektorin nahjustelun vuoksi.

Eli julkisen puolen aika menee monesti asioiden toteamiseen eikä standardoinnin strategiseen johtamiseen.

Sitten yksityiset yritykset vedettävät standardoinnissa ja rahaa poltetaan ympäri maailman kuorma-autolasteittain.

Mutta noin periaatteessa alkaisi teknologia olla valmis, että tuotteessa oleva RFID-lastu voisi saada lajittelupaikalla koneen piippaamaan oikeassa kohdassa.

Eli kerraten:

- pakkauksessa olisi pienen pieni RFID-lastu, pieni mikrosiru
- asiakas kiikuttaa pakkauksen kierrätyspisteeseen
- asiakas laittaa pakkauksen omaan paikkaansa ja tietokone piippaa oikean lajittelun vuoksi
- asiakas saa pienen rahallisen palkkion hyvästä työstään lajittelun hyväksi.

http://www.ytv.fi/NR/rdonlyres/CFDDFD71-C18E-4D74-84DC-4DCEEE7AFF42/0/Jateopas_2008.pdf

Kysymys 17: Automarkettien perustamista kauas taajamien ulkopuolelle on hillittävä ja uudet kaupat on ohjattava keskustaan, vaikka kauppojen valikoimat supistuisivat ja hinnat olisivat kalliimmat.

Vastaus

täysin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Noin periaatteessa tämä on tätä Tunteen ja Itsen aikakautta, eli pitää päästä toteuttamaan oman itsensä tunteita massiivisiin elämyskeskuksiin, jossa voi viettää kokonaisen päivän itseänsä toteuttaen.

Itse olin Tampereella ja kävin Lempäälän Ideaparkin yhdessä esittelykokouksessa. Se oli justin tätä, että ostamisen pitää olla elämys ja elämyksiä pitää tarjota.

Eli ei enää riitä, että ostaa hyvät tuotteet ja sillä hyvä. Ostamisen pitää olla elämystä ja tunnetta.

Tämä on vallannut koko länsimaisen yhteiskunnan ja levinnyt vähän muuallekin.

Ongelmaksi alkaa vain tulla, että materia maailmasta voi loppua joidenkin artikkeleiden kohdalla. Tai niistä tulee jumalattoman kalliita tulevana vuosikymmeninä, kun maailmassa on miljardeja kuluttajia haluamassa samaa asiaa.

Tämä ongelma ei sinänsä ratkea kieltämällä automarketteja, joita kyllä siis vastustan.

Ongelma on ihmisen mielessä, jolle ei enää riitä tavallinen ja rauhallinen elämä hieman nuukaillen tarkasti vahtien jokaista ostosta. Kuluttamisesta on tullut oman Itsen toteutuksen tapa.

Sitten on tuo ihmisen matkimisen tarve joka puolella. Markkinoijat ovat vetäneet tosi syvälle meneviä keinoja, jolla jostain tietystä ihmisestä tehdään tavoiteltava malli, eli ns. julkkis. Ja tähän malliin sitten pyritään tahdottomana laumana, vaikka varaa ja rahkeita ei olisi.

Se on tuo Tunne ja Itse tullut niin pinnalle joka paikassa. Olen keskustellut useamman järjestöaktiivin kanssa, että nykyään ei voi mitenkään laskea, että tuleeko jollekin järjestön kurssille sama määrä ihmisiä, jotka ovat ilmoittautuneet.

Oma nyrkkisääntö on, että 30 henkilön kurssille pitää olla 40-45 ilmoittautunutta, kun kaikki eivät edes tule paikalle, peruvat viime hetkellä, veivaavat ja vatkaavat asiaa.

Se on sitä Itseä, kun ei enää välitetä toisesta ihmisestä, eli kurssin järjestäjästä.

Tunnetta on sitten se, että järjestöjen viikonloppujen pitää tarjota elämyksiä. Se on vain monessa järjestössä vaikeaa, kun on vain ns. tavallista toimintaa.

Se tunkee joka paikasta tuo Tunne ja Itse.

Ongelma ei ole ole automarket sinänsä vaan ihmisen mieli.

Jos ostamisen halutaan olevan tunteellista elämystä täynnä itseä toteuttaen, niin sitten ne massiiviset elämyseskukset pitää rakentaa.

Itse vastustan näitä massiivisia elämyseskuksia, joista osa on näitä automarket-ratkaisuja

Kysymys 18. Jotta ilmastopoliittiset tavoitteet saisivat vauhtia, kotikuntani virastojen ja laitosten pitäisi näyttää esimerkkiä: Niiden pitäisi viimeistään vuonna 2012 ostaa vain sellaista sähköä, joka on tuotettu uusiutuvalla energialla kuten esimerkiksi metsähake-, tuuli- tai vesivoimalla. Näin siitäkin huolimatta, että kunnan energialasku kasvaisi.

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Tämä ongelma on monitahoinen.

Sana on toista sanaa vastassa.

Ongelma on, että ihmiset käsittävät hyvin vähän tieteellistä keskustelua ja hyvin harva ihminen jaksaa perehtyä vähänkään vaikeampaan aiheeseen.

Tuossa aikaisemmin olin sitä mieltä, että kirjastojen pitäisi painottaa tietokirjallisuutta.

Sitten toisessa vastauksessa totesin, että oman Itsen ja Tunteen korostus on todellinen syy noihin massiivisiin automarketteihin, kun ihmiset ovat niin helposti markkinoinnin vietävissä.

Eli ilmastopoliittista keskustelusta on tullut ihmisten tunteisiin vetoamista kun ei viitsitä perehtyä aiheeseen tarkemmin.

Sitten koulutettujen ihmisten iso ongelma on, että pitää olla mielipide joka asiaan. Ongelma tietysti on, että paraskaan koulutettu ihminen ei voi olla joka asiasta tietoinen.

Eli sitten on helppo johdatella hyvinkin koulutettua ihmistä järkevän näköisillä väittämillä, kun koulutetulla ihmisellä kerran pitää olla mielipide joka asiaan ja päteä pitää joka tavalla.

Eli hyvinkin koulutettu ihminen voi olla täysin harhaan johdettu vaikka väittää asiasta olevan mielipiteen.

Eli voi omakin mielipide voi perustua osin uskoon, harhaan tai markkinointiviesteihin.
Mutta yritetään.

Homman on täysin politisoitu.

Yhdestä elokuvasta (The Great Global Warming Swindle, eli suomeksi Suuri Ilmastonmuutos-Huijaus) nousi mahdoton häly, kun taas kannattajat ja vastustajat

ottivat yhteen.

Siinä olen samaa mieltä, että vasemmistolaisten piti äkkiä keksiä joku keino pitää itsensä koossa vastustamassa kapitalistisia kotkotuksia Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen.

Ympäristöliike oli tähän oiva vastaus, kun kommunismin pelko ei enää pidä kapitalisteja kurissa.

Ongelma on, että sana on sanaa vastassa, ja periksi ei anneta missään.

Perusongelma on, että ihmiselle ei näytä mikään riittävän materian keräämisessä omalle Itselle. Vika on meidän mielessä, joka ei tyydy vähäisempään materiaan.

Ensimmäisenä pitäisi saada kunniaan se ajatus, että ihminen pärjää vähemmällä materiaalilla, vähemmällä kulutuksella ja vähemmällä energialla.

Ongelma on, että toteutus käytännössä kaataisi koko nykyisen maailmantalouden, jos sitä lähdetäisiin toteuttamaan käytännössä.

Nykyisen maailmantalouden kaatamisen seurauksia ei tiedä kukaan, joten eipä ole rohkeutta kenelläkään sitä vakavasti ehdottaa.

Eli siinä mielessä on metsähake-, tuuli- tai vesivoima on tietysti oireiden hoitoa, kun ensin pitäisi saada kaikki turha energian ja materian kulutus häviämään maailmasta.

Metsähake-, tuuli- tai vesivoima on varmasti joissain tilanteissa energiatehokasta, niin silloin siihen on siirryttävä.

Ohessa kuitenkin muutama ongelma mainittuna.

Ongelma on kuitenkin osittain epäonnistunut sähkömarkkinalaki, jolloin yritykset siirtävä tuotannon alennuksen siirtomaksuihin.

Nyhdän EU on joutunut tässä asiassa huomauttamaan ja oma aikansa menee tämän asian täydellisessä korjaamisessa.

Kun siirtohinnot ovat järjelliset, niin voisi päästä oikeasti metsähake-, tuuli- tai vesivoiman hintoihin kiinni.

Tällöin voitaisiin oikeasti arvioida, että käyttäkö kunta halvinta vai ympäristöystävällisintä sähköä.

Julkinen talous on oikeasti iso ostaja monessa asiassa, jolloin julkisten yhteisöjen ostot voivat oikeasti ohjata yritystoimintaa johonkin suuntaan.

Näin voisi ajatella julkisen rahan edistävän ympäristöystävällistä energian käyttöä.

Tuulivoiman ongelma käsittääkseni on, että sen tuottaman energian säilöminen väliaikaisesti odottamaan tulevaa käyttöä on nykytilanteessa tuntematon teknologia. Eli tuulivoiman käytön rajoitukset täytyy varmaan huomioida voimalaitosverkon rakentamisessa.

Kysymys 19: On tärkeää säilyttää Suomi kaksikielisenä maana. Kunnallisten palvelujen saanti on turvattava sekä suomeksi että ruotsiksi, vaikka se olisi kalliimpaa.

Vastaus

jokseenkin samaa mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

Tämä ei nyt varsinaisesti ole Jalasjärvellä ongelma, kun täysin suomenkielinen kunta.

Mutta tuolla rannikolla kielipolitiikka on tietysti isompi asia.

Kyllä meidän tässä asiassa pitää olla parempia kuin ruotsalaisten, joille kielipolitiikka on tuottanut vielä suurempia ongelmia.

Eli tietysti täytyy huolehtia, että joissain tilanteissa on oikean äidinkielen mukaista palvelua.

Tässäkin täytyy jokainen toteutus mennä tarkasti läpi, vähän samalla tavalla kuin tuossa yksityistämisen ja kansallistamisessa.

Eli pitää tässäkin pitää homma hallittavana, eli tarkasti miettiä joka palvelun kohdalla, että mitä käytännössä monikielisyys tarkoittaa.

Väärään palveluun väärin tehty monikielisyysratkaisu ei auta ketään.

Härkähäinen monikielisuuden vastustaminen tai oman kielen erityisaseman pakonomainen painostus ei ole aina paras ratkaisu.

Jotenkin vain on mielenkiintoista, että tuo homma on omittu vain ruotsinkielisille.

Itse yllätyin yhdestä uutisesta, jossa todettiin Suomessa asuvan kymmeniätuhansia venäjän kielen puhujia.

Eli kyllä sitä kielipolitiikkaa pitäisi katsoa vähän laajemmasta näkökulmasta.

Itse ehdottaisin, että otettaisiin tuo koko kielipolitiikka kunnon tarkasteluun koskien kaikkia Suomessa puhuttuja vähemmistökieliä, varsinkin jos tietyn kielen puhujia alkaa olla kymmenissä tuhansissa.

Siinä teemaa ensi eduskuntavaaleihin.

Kysymys 20: Asuinalueen asukkaiden mielipiteitä on noudatettava päätettäessä päihdeongelmaisten asuntolan sijoittamisesta, vaikka se estäisi asuntolan perustamisen

Vastaus

jokseenkin eri mieltä

Selitystä

www.jukkarannila.fi

NIMBY, Not In My BackYard.

Eli suomeksi: EI Mun TakaPihalle Yhtään Mitään.

Itse pohdin tätä ja tietysti oma kokemus on päihdehuollosta hyvin vähäinen. Oma kokemus yleensä päihteistä on vähäinen kun nautitut puhtaan alkoholin desilitrat tällä vuosituhanella (2000-luku) on laskettavissa yhden käden sormilla. Mahdollisesti kysymyksen tekijä on pohtinut myös huumeita yms. vaarallisia aineita alkoholin lisäksi, ja minulla ei tästäkään kyllä ole omakohtaista kokemusta.

Mutta asiaan.

Nyt täytyy myöntää, että menee arvaamalla osasta. Eli valtuustossa joutuisin tähän asiaan perehtymään huolellisesti. Puolueen omien luottamuspaikkojen kiinnostuksen kyselyssä sanoinkin, että sosiaalipuoli vaatii hyvin paljon asioihin perehtymistä.

Varmaankin suurin ongelma ihmisille on, kun he näkevät tällaisen päihdehuollon asuntolan ja vieläpä sen asukkaita.

Eli pitäisi etsiä sellaisia rakennus- ja tonttiratkaisuja, että ns. tavalliset ihmiset sitten näkevät tätä toimintaa mahdollisimman vähän. Vähän outoa se tietysti on ajatella, että miksi pitää toimintaa peitellä.

Oma käsitys on, että moni ns. tavallinen ihminen ei halua suoraa näköyhteyttä päihdehuoltoon ja sen asukkaisiin.

Eli pitäisi etsiä sellainen rauhallinen paikka, johon saadaan joku peitto ns. tavallisten ihmisten suuntaan, mahdollisuus käytännössä toteuttaa voi olla vähäinen riippuen kunnasta.

Jalasjärvellä ei ole turhaa rahaa kunnalla, joten tässä on pakko mennä tehokkaimman rahallisen ja vähimmän hallinnollisen rasituksen tietä.

Eli Jalasjärvellä on vain joku ratkaisu pakko tehdä, kun ei ole varaa rakentaa uutta katseilta suojattua sivukylää ei-toivottaville asukkaille.

Valitusta tulee aina, vaikka rauhallisin ja piiloisin kolo koko kunnasta löydetään.

Varmaan aina joku sanoo, että pienten lasten turvallisuus huolettaa päihdehuollon asuntolan lähellä.

En tiedä todellista tilannetta häiriöistä lapsiperheille päihdehuollon asuntolan lähellä, mutta en ole tästä uutista nähnyt. Jää vähän oman arvailun varaan.

Itse pohdin tässä itsekseni, että ehkä sellainen jatkuva tiedotus päihdehuollon asuntolan lähiasukkaille voisi olla paikallaan.

Eihän se nyt kova vaiva ole jakaa monistettuja lehtisiä päihdehuollon asuntolan lähialueelle.

Ehkä se helpottaisi semmoista tietämättömyydestä johtuvaa pelkoa lähipiirin asukkailta.

Yleistä mielipidettä.

Näitä mielipidekyselyjä on tehty, että miten ihminen suhtautuu toisiin ihmisiin.

Kova koulutus, menestyksekkäs asema työelämässä ja muu menestyminen koventaa asenteita.

Monet ns. yhteiskunnan tukipyväistä ovat melko kovilla asenteilla liikkeellä.

Noiden mielipidetiedusteluiden mukaan työttömät ovat suvaitsevampia muita ihmisiä kohtaan.

Valittajia käytännössä on, vaikka mitä tehtäisiin.

Monesti he ovat vaikutusvaltaisia ihmisiä, joten meteli siinä nousee mistä tahansa, joka koskee vähemmän menestyneitä kohtaan, esim. päihdehuolto.

Tuossa kerran tutkittiin sitä joidenkin hellimää ajatusta, että sosiaaliturvaa käytettäisiin laajasti väärin. Lopputulos oli, että erittäin huomattava osa ihmisistä ei edes osannut hakea itselleen heille mahdollisia tukia. Väärinkäyttäjät olivat sitten lopuksi hyvin pieni osa.

Eli tässäkin jälleen hyväosaiset ovat syyllistämässä itseään heikompia. Se voi sitten olla ns. paremmalle väellä valtaisa järkytys, jos oma lapsi päihtheisiin ratkeaa. Voi pilkka kalahtaa omaan nilkkaan.